

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΗΣ
ΧΡΟΝΙΑΣ 2025

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

9 772653 907104

Περιεχόμενα

- 03 Η δημοσιογραφική ευθύνη της αναγνώρισης
04 Editorial | Η αξία έχει Πρόσωπο
05 Affidea Ελλάδα: 20 Χρόνια Πρωτοπορίας στην Ανθρωποκεντρική Φροντίδα & Επιστημονική Αριστεία
06 Ανδρέας Ηλιάδης - Βασίλειος Αλεξόπουλος
08 Γιώργος Φραγκονικολόπουλος
10 Αλεξάνδρα Χαραλαμποπούλου
12 Κώστας Λεβιδιώτης - Αλέξανδρος Σκούρτης
14 Νόρα Δράκου
16 Ντένια Κουρέτα
18 Αφροδίτη Μπιτσάκου
20 Backstage
22 Patras Medicine iGEM 2025
26 Αργύρης Αρχάκης - Ομάδα Trace
28 Τμήμα Χημικών Μηχανικών - Αλέξανδρος Κατσαούνης
32 Χαρά Κουρλέση
34 Η κληρονομιά των «Προσώπων της Χρονιάς»

Ευχαριστίες

Ευχαριστούμε θερμά για την ευγενική παραχώρηση των χώρων για τη φωτογράφιση και τη βιντεοσκόπηση των «Προσώπων»:

- τον Παναγιώτη Κοτσαύτη για τον Κινηματογράφο «Πάνθεον»
- την Επιτροπή Διοίκησης του ΠΕΑΚ για το Κολυμβητήριο «Α. Πεπανός»
- το Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών
- το Τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Πατρών
- το Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών
- την Επιτροπή Διοίκησης του Παμπελοποννησιακού Σταδίου (Δήμος Πατρέων)
- τη διοικήτρια του Καραμανδανείου Νοσοκομείου Παίδων, Ασπασία Ρηγοπούλου.

Εκδότης
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ

Διευθυντής Σύνταξης
ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Συντονισμός έργου – Επιμέλεια έκδοσης
ΜΑΓΔΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δημοσιογραφική Ομάδα της «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ»
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΓΑΝΕΛΑΚΗΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΓΙΑΠΡΑΚΑΣ
ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΚΟΓΚΟΣ
ΚΡΙΣΤΥ ΚΟΥΝΙΝΙΩΤΗ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΡΙΝΑ ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗ

Φωτογράφιση Προσώπων
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΦΑΝΗΣ

Βιντεοσκόπηση Προσώπων (Youtube)
ΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΩΝΑΣ

Δημιουργικό
ΜΙΛΤΟΣ ΚΩΤΙΑΔΗΣ

Εμπορικό Τμήμα
ΣΠΥΡΟΣ ΓΟΥΔΕΒΕΝΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΕΛΕΝΑ ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΤΑΜΟΣ

Εκτύπωση
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΙΚΕ
5^ο χλμ. Πύργου-Πατρών

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ Α.Ε.
Μαιζώνος 206, ΤΚ 262 22 Πάτρα
www.prosoraxronias.gr • prosoraxronias@pelop.gr
Τ: 2610 312.530

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ, ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ Ή ΜΕΤΑΔΟΣΗ ΜΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΜΕΣΟ, ΟΛΟΥ Ή ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Θεόδωρος Λουλούδης

Εκδότης, εφημερίδα ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η δημοσιογραφική ευθύνη της αναγνώρισης

Σε μια εποχή ταχύτητας, υπερπληροφόρησης και συχνά απαισιόδοξων ειδήσεων, η δημοσιογραφία οφείλει να επιμένει σε κάτι θεμελιώδες: να αναγνωρίζει και να αναδεικνύει τους ανθρώπους που παράγουν ουσιαστικό έργο.

Ο θεσμός «Πρόσωπα της Χρονιάς», που φέτος συμπληρώνει δώδεκα χρόνια ζωής, αποτελεί για την εφημερίδα «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» μια συνειδητή επιλογή ευθύνης. Δεν πρόκειται απλώς για μια ετήσια καταγραφή. Πρόκειται για μια πράξη αναγνώρισης προς εκείνους που, ο καθένας από το δικό του πεδίο συμβάλλει έμπρακτα στη βελτίωση του τόπου μας.

Η κοινωνία δεν προχωρά μόνο μέσα από τις μεγάλες εξαγγελίες. Προχωρά μέσα από ανθρώπους. Μέσα από συνέπεια, επιμονή, ήθος, συνεργασία. Μέσα από προσωπικές διαδρομές που, όταν τις δεις συνολικά, διαμορφώνουν το συλλογικό μας αποτύπωμα.

Η εφημερίδα μας, με ιστορία 140 ετών, παραμένει πιστή στην αποστολή της: να καταγράφει την πραγματικότητα, να ελέγχει την εξουσία, αλλά και να φωτίζει τα θετικά παραδείγματα που αξίζουν να γίνουν γνωστά. Τα «Πρόσωπα της Χρονιάς» είναι μια φυσική προέκταση αυτής της αποστολής.

Αυτό είναι το μήνυμα που θέλουμε να αναδείξουμε. Και αυτή είναι η ευθύνη που συνεχίζουμε να υπηρετούμε.

Μάγδα Οικονόμου

Συντονίστρια Έργου

Η αξία έχει Πρόσωπο

Ο θεσμός «Πρόσωπα της Χρονιάς» δεν υπήρξε ποτέ στατικός. Ξεκίνησε ως μια ειδική έκδοση με αναφορά σε 100 πρόσωπα, μια μεγάλη δημοσιογραφική καταγραφή της εποχής. Στη συνέχεια εξελίχθηκε σε μια ζωντανή διαδικασία αναγνώρισης και τιμής, με βραβεύσεις σε επίσημες εκδηλώσεις, με τη συμμετοχή του κοινού, με ψηφοφορίες, με προτάσεις, με διάλογο. Κάθε χρονιά είχε και τη δική της ταυτότητα.

Τα τελευταία χρόνια ακούμε την κοινωνία, ζητάμε τις προτάσεις του κοινού, αφουγκραζόμαστε τις φωνές και τις ιστορίες που αναδύονται, και μέσα από αυτή τη διαδικασία η δημοσιογραφική μας ομάδα καταλήγει στις τελικές επιλογές της.

Φέτος, στη 12η χρονιά του θεσμού, παρουσιάζουμε 11 πρόσωπα. Έντεκα άνθρωποι από τον Αθλητισμό, την Κοινωνία, τον Πολιτισμό, την Επιστήμη και την Εκπαίδευση. Έντεκα διαδρομές διαφορετικές μεταξύ τους, αλλά με έναν κοινό παρονομαστή: την επίδραση. Το αποτύπωμα. Τη δύναμη να επηρεάζουν θετικά τον τόπο και τους ανθρώπους γύρω τους. Τους συναντήσαμε, τους φωτογραφίσαμε, συζητήσαμε μαζί τους. Δεν αναζητήσαμε απλώς επιτυχίες ή τίτλους. Αναζητήσαμε την ιστορία πίσω από το πρόσωπο, τη διαδρομή, τις δυσκολίες, την επιμονή, την προσφορά.

Μετά την κυκλοφορία της έκδοσης που κρατάτε στα χέρια σας, το αφιέρωμα θα συνεχίσει να «ζει». Τις επόμενες εβδομάδες κάθε ένα από τα Πρόσωπα της Χρονιάς θα παρουσιάζεται μέσα από τις συνεντεύξεις τους στο κανάλι YouTube της ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ και μέσα από σύντομες ψηφιακές αφηγήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης της εφημερίδας μας.

Γιατί ο σύγχρονος δημοσιογραφικός λόγος δεν περιορίζεται πλέον στο χαρτί. Το χαρτί παραμένει η βάση μας, αλλά η αφήγηση πλέον συνεχίζεται και εξελίσσεται στο ψηφιακό περιβάλλον. Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ επενδύει συστηματικά στη ψηφιακή της παρουσία, εξελίσσοντας τον τρόπο που παράγει και διαχέει το περιεχόμενο. Ο λόγος μας αποκτά νέα δυναμική μέσα από τις ψηφιακές πλατφόρμες, συνομιλώντας άμεσα με το κοινό.

Το καλοκαίρι, στο πλαίσιο της επετειακής εκδήλωσης για τα 140 χρόνια της εφημερίδας, θα ενσωματώσουμε τη βράβευση των 11 προσώπων, συνδέοντας τον θεσμό με τη μακρά ιστορία και τη διαχρονική παρουσία της εφημερίδας στον δημόσιο βίο.

Τα «Πρόσωπα της Χρονιάς» δεν είναι ένας κατάλογος διακρίσεων. Είναι ένας καθρέφτης του φωτεινού προσώπου της κοινωνίας μας. Είναι η υπενθύμιση ότι, ακόμη και σε εποχές όπου κυριαρχούν οι δύσκολες και σκοτεινές ειδήσεις, υπάρχουν άνθρωποι που επιμένουν, δημιουργούν, προσφέρουν και εμπνέουν.

Αυτός είναι ο πυρήνας του θεσμού. Και αυτή είναι η διαχρονική επιλογή της εφημερίδας μας από την πρώτη στιγμή που τον καθιέρωσε: να αναδεικνύει την αισιοδοξία, να φωτίζει τις θετικές διαδρομές, να καταγράφει τις σελίδες εκείνες που μας κάνουν να κοιτάμε το μέλλον με περισσότερη πίστη. Γιατί το μέλλον της κοινωνίας δεν ορίζεται μόνο από τις δυσκολίες της, αλλά και από τους ανθρώπους που της δίνουν ύψος και προοπτική.

Affidea Ελλάδος: 20 Χρόνια Πρωτοπορίας στην Ανθρωποκεντρική Φροντίδα

⊕ Επιστημονική Αριστεία

Η πρόσφατη επέτειος των 20 χρόνων της Affidea στην Ελλάδα είναι μια ξεχωριστή στιγμή για όλους μας, αλλά και για την ίδια την Πελοπόννησο, αφού από εδώ, ξεκινήσαμε μαζί το 2005 από το ιστορικό κέντρο της Καλαμάτας. Συνάμα είναι και μια ευκαιρία να αναλογιστούμε το έργο μας, αλλά και να ανανεώσουμε τη δέσμευσή μας, που δεν είναι άλλη από τη συνεχή προσφορά υπηρεσιών υγείας υψηλής ποιότητας, με επίκεντρο τον άνθρωπο, την ασφάλεια και την τεχνολογική καινοτομία.

Από το 2005, η Affidea έχει συνδέσει το όνομά της με αξιοπιστία και διαρκή εξέλιξη, επενδύοντας σε σύγχρονο εξοπλισμό και σε εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό. Σήμερα, με 40 διαγνωστικά κέντρα και δερματολογικά ιατρεία σε όλη τη χώρα και περισσότερους από 1.200 επαγγελματίες υγείας, εξυπηρετούμε πάνω από 1 εκατομμύριο εξεταζόμενους κάθε χρόνο – ανάμεσά τους και πολλούς συμπολίτες μας από την Πελοπόννησο που μας τίμησαν πρώτοι με την ψήφο εμπιστοσύνης τους.

Η ένταξή μας σε ένα πανευρωπαϊκό δίκτυο 420 κέντρων σε 15 χώρες, που εμπιστεύονται κάθε χρόνο 14 εκατομμύρια εξεταζόμενοι, μας επιτάσσει να τηρούμε τα υψηλότερα πρότυπα ποιότητας και ασφάλειας. Το 90% των ευρωπαϊκών κέντρων με διάκριση πέντε αστέρων της Ευρωπαϊκής Ακτινολογικής Εταιρείας (ESR) ανήκουν στον Όμιλο Affidea – μια αναγνώριση της συνεχούς μας προσπάθειας για ακτινοπροστασία και ασφάλεια του ασθενούς, μέσα και από τα καινοτόμα πρωτόκολλα Dose Excellence.

Παρόλο που η Affidea διαθέτει σήμερα το νεότερο ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό στην Ευρώπη, η τεχνολογία για εμάς δεν ήταν ποτέ αυτοσκοπός, αλλά άξιος σύμμαχος του ανθρώπινου δυναμικού μας. Έτσι, οι αξονικοί τομογράφοι 128 τομών, τα καινοτόμα PET/CT και οι Μαγνητικοί Τομογράφοι 3 Tesla, βοηθούν τους γιατρούς μας, σε συνδυασμό με τη χρήση Τεχνητής Νοημοσύνης, να παρέχουν ακριβείς, γρήγορες και ασφαλείς διαγνώσεις, ακόμα και σε για τα πιο σύνθετα περιστατικά.

Το πιο πρόσφατο λαμπρό παράδειγμα μιας τέτοιας εναρμόνισης τεχνολογίας και άρτιου ανθρώπινου δυναμικού, αποτελεί το Affidea neuCare, το πρώτο Κέντρο Αριστείας της Affidea στη Νευρολογία σε Ελλάδα και Ευ-

ρώπη. Με κορυφαία ονόματα Νευρολογίας και εξοπλισμό τελευταίας γενιάς με PET/CT, SPECT CT και MRI 3T, αλλά και διεθνή ερευνητικά πρωτόκολλα, το κέντρο παρέχει εξατομικευμένη φροντίδα για ασθενείς με Νόσο Αλτσχάιμερ, Πάρκινσον, Σκλήρυνση κατά Πλάκας και Επιληψία, αλλάζοντας ουσιαστικά το μέλλον της Νευρολογίας στην Ελλάδα.

Η στρατηγική μας για τα επόμενα χρόνια επικεντρώνεται σε τρεις βασικούς πυλώνες που αντικατοπτρίζουν τη φιλοσοφία της Affidea. Αρχικά, τη διεύρυνση του δικτύου και τη δημιουργία νέων Κέντρων Αριστείας, ώστε περισσότεροι πολίτες, ακόμα και σε απομακρυσμένες περιοχές, να έχουν πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας υπηρεσίες υγείας. Έπειτα, την ενίσχυση του ψηφιακού μετασχηματισμού και της τεχνητής νοημοσύνης στην ιατρική πράξη, αξιοποιώντας την τεχνολογία για ταχύτερες και ακριβέστερες διαγνώσεις. Και τέλος, την εμβάθυνση της κοινωνικής μας αποστολής, μέσα από δράσεις πρόληψης και πρωτοβουλίες όπως το Affidea Home, που φέρνει τη φροντίδα εκεί όπου τη χρειάζεται ο ασθενής και η οικογένειά του.

Για εμάς στην Affidea, η υγεία δεν είναι στατιστικό μέγεθος ούτε τεχνολογικό επίτευγμα· είναι προσωπική υπόθεση. Και για αυτό, μετά από δύο δεκαετίες, συνεχίζουμε με την ίδια πίστη και ευθύνη να υπηρετούμε την επιστήμη και τον άνθρωπο – εδώ, στην Πελοπόννησο και σε όλη την Ελλάδα.

**Θεόδωρος
Καρούτζος**

Πρόεδρος ⊕ Διευθύνων
Σύμβουλος, Affidea Ελλάδα

Μέχρι πρόσφατα τα 2.000 περιστατικά ανηλίκων οι οποίοι μεταφέρονται ετησίως τραυματισμένοι στα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών των ελληνικών νοσοκομείων περνούσαν απαρατήρητα. Αντιμετωπίζονταν στην πλειοψηφία τους ως κοινά περιστατικά, χωρίς να υπάρχει η απαιτούμενη διερεύνηση τυχόν κακοποίησης. Οι φρικτές υποθέσεις παιδικής θνησιμότητας που είχαμε στην Αχαΐα και την Ηλεία τα τελευταία χρόνια αποτέλεσαν αφορμή, ώστε ευαισθητοποιημένοι γιατροί να εστιάσουν πίσω από τους αριθμούς και να αναζητήσουν αίτια και ευθύνες με τελικό στόχο να σταματήσει αυτός ο κακοποιητικός κύκλος εις βάρος των παιδιών.

Σε αυτή την προσπάθεια δύο γιατροί της πόλης μας με επιμονή, υπομονή, κόντρα στην αρνητική κριτική με προσωπικό κόστος κατάφεραν να προκαλέσουν το ενδιαφέρον της ηγεσίας του υπουργείου Δικαιοσύνης. Πρόκειται για τον υπεύθυνο της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας Παιδιών και Εφήβων του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών, Ανδρέα Ηλιάδη, και τον χειρουργό Παίδων, διευθυντή ΕΣΥ στο «Καραμανδάνειο», Βασίλειο Αλεξόπουλο.

Οι δύο επιστήμονες ένωσαν τις δυνάμεις τους κι έσπασαν την επικίνδυνη σιωπή, ίσως και αδιαφορία των εμπλεκομένων στη διαχείριση των περιστατικών κακοποίησης παιδιών και πέτυχαν τη δημιουργία Επιτροπής με αντικείμενο την έκδοση πρωτοκόλλου Ιατροδικαστικής Διερεύνησης περιστατικών παιδικής κακοποίησης υπό το υπουργείο Δικαιοσύνης. Η επιτροπή συστάθηκε τον περασμένο Σεπτέμβριο και βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο του έργου της. Αυτό σημαίνει ότι άμεσα θα τεθεί σε εφαρμογή ένα πλαίσιο θεσμικής θωράκισης γιατρών και υγειονομικού προσωπικού και, κυρίως, προστασίας παιδιών.

Συμβολικά επιλέξαμε να συναντήσουμε τους δύο γιατρούς στον χώρο του μοναδικού αμιγώς παιδιατρικού νοσοκομείου της Δυτικής Ελλάδας, το «Καραμανδάνειο».

«Με τον κ. Αλεξόπουλο συζητούσαμε χρόνια αυτά τα θέματα. Μας βασάνιζαν», λέει ο Ανδρέας Ηλιάδης. Τα πολλά περιστατικά που αντιμετώπιζαν τούς έπεισαν ότι απαιτείται θεσμική θωράκιση.

Στο ερώτημά μας εάν στην προσπάθειά τους αυτή αι-

σθάνθηκαν ακάλυπτοι από το σύστημα, ο κ. Αλεξόπουλος μιλά για το «κόκκινο τηλέφωνο» που ποτέ δεν ήρθε: μια άμεση γραμμή επικοινωνίας με την Ιατροδικαστική, χωρίς τον φόβο μηνύσεων ή διώξεων. «Θέλουμε ως γιατροί να μπορούμε να μιλάμε χωρίς να φοβόμαστε είτε να μην νουθούμε είτε να κατηγορηθούμε, να μπορούμε να δίνουμε απλόχερα την ιατρική μας σκέψη προς την Ιατροδικαστική και, αν υπάρχει κάτι μεμπτό ή ύποπτο, αυτό να παίρνει τον δρόμο του», τονίζει. Αυτό ακριβώς επιχειρεί να καλύψει το νέο πρωτόκολλο.

Στην πορεία των χρόνων και οι δύο γιατροί ήρθαν αντιμέτωποι με περιστατικά τα οποία τους συγκλόνισαν ιδιαίτερα κι έτσι έβαλαν ως προσωπικό στοίχημα την ανάπτυξη ενός δικτύου προστασίας των παιδιών. Ο κ. Αλεξόπουλος θυμάται τρία κακοποιημένα παιδιά στο «Αγλαΐα Κυριακού». «Δεν έχω ξεχάσει τα βλέμματα αυτών των παιδιών που αναζητούσαν ένα καταφύγιο αγάπης», μας λέει. Ο κ. Ηλιάδης αναφέρεται σε δύο βρέφη με σύνδρομο ταρακουνημένου παιδιού που δεν τα κατάφεραν. «Ένωσα αδύναμος», παραδέχεται.

Και οι δύο πιστεύουν ότι ο υγειονομικός κόσμος είναι ευαισθητοποιημένος. Οι γιατροί κάνουν το μάθημα της παιδικής κακοποίησης μέσα στο πλαίσιο της Ιατροδικαστικής και των άλλων μαθημάτων της Παιδιατρικής και της Παιδοχειρουργικής. Αυτός ο κόσμος πρέπει να απαλλαχτεί από τον φόβο της ανάδειξης και της καταγγελίας ενός τέτοιου περιστατικού. Και σε αυτό στοχεύει το πρωτόκολλο διαχείρισης αυτών των περιστατικών. «Δώστε μας στήριξη και θα αναδείξουμε αυτό που βλέπουμε», λέει ο κ. Ηλιάδης. «Είναι υποχρέωσή μας απέναντι σε κάθε παιδί».

Τι σημαίνει παιδί γι' αυτούς; «Η ζωή μου», απαντά ο ένας. «Δώρο Θεού», ο άλλος.

Η προστασία των παιδιών προϋποθέτει και κοινωνική επαγρύπνηση. «Να γίνουμε ενεργοί πολίτες, να πάψουμε να είμαστε πολίτες του πληκτρολογίου», προτρέπει ο κ. Αλεξόπουλος.

Σε μια εποχή που συχνά εξαντλείται στην καταγγελία εκ των υστέρων, οι δύο γιατροί επέλεξαν την πράξη πριν από την τραγωδία. Και αυτή η θεσμική αλλαγή η οποία γεννήθηκε από τη δική τους κινητοποίηση τους καθιστά χωρίς αμφιβολία Πρόσωπα της Χρονιάς.

«Πασχίζουμε, ώστε οι γιατροί και όλο το υγειονομικό προσωπικό να μην υπόκεινται σε διώξεις και αγωγές από γονείς ή από συγγενείς κακοποιημένων παιδιών»

ΚΑΡΑΜΑΝΔΑΝΕΙΟ

*Ανδρέας
Ηλιάδης*

*Βασίλης
Αλεξόπουλος*

Ο Γιώργος Φραγκονικολόπουλος, αφιερώνει εδώ και χρόνια καθημερινά αμέτρητες ώρες στα αδέσποτα ζώα. Ωρες αγάπης, υπευθυνότητας και κυρίως ανθρωπιάς. Ο αντιδήμαρχος αδέσποτων ζώων του δήμου Αιγιάλειας (ο μοναδικός απ' όλη την Ελλάδα σε αυτή τη θέση) βραβεύθηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών στη 1η επίσημη εκδήλωση Βραβείων «Ηρωικές Καρδιές».

Η βράβευσή του αποτελεί αναγνώριση του έργου του, που εμπνέεται από το μότο «μπορούμε να δημιουργήσουμε έναν κόσμο όπου κάθε ζωή έχει αξία».

Και ο δήμος Αιγιάλειας είναι στους top Δήμους της Ελλάδας στην φροντίδα αδέσποτων ζώων.

Ο Γιώργος Φραγκονικολόπουλος πήρε το «μικρόβιο» της αγάπης για τα ζώα από μικρό παιδί: Γεννημένος και μεγαλωμένος στη Νότιο Αφρική, άρχισε από μωρό παιδί να συμβιώνει στο σπίτι του με σκύλους και γάτες.

Τώρα, η ασχολία του είναι τα αδέσποτα. «Δυστυχώς, τα αδέσποτα βρίσκονται εγκαταλελειμμένα στους δρόμους από ανεύθυνους συμπολίτες μας και κάποιοι πρέπει να τα φροντίζει. Και αυτή είναι η ευθύνη η δική μου. Στην αρχή, ειδικά τα πρώτα τρία χρόνια, που δεν ήταν οργανωμένος ο Δήμος σε αυτό το κομμάτι, ήταν άπειρες οι ώρες ενασχόλησης. Επειδή ο κόσμος δεν γνωρίζει: ακόμα και σε μια περιουσιοποίηση, που πρέπει να πιάσουμε ένα αδέσποτο για στείρωση, μπορεί να κάτσεις και μέρες μέχρι να το πιάσεις, να μπει σε μια παγίδα και να το πάρεις για στείρωση. Τα φοβικά σκυλιά δεν σε εμπιστεύονται εύκολα και χρειάζεται πάρα πολλή ώρα ή να σε εμπιστευτεί ή καταφέρεις να το βάλεις σε μια παγίδα μέσα».

Ποιο είναι το μότο του; «Αντιδημαρχία δεν είναι μόνο κοστούμε και γραβάτα. Είναι δουλειά στο πεδίο». Σημειώνει, μάλιστα, ότι «είναι ελάχιστοι οι αντιδήμαρχοι σε όλη την Ελλάδα που ασχολούνται για πολλά χρόνια με τον ίδιο τομέα, με τα αδέσποτα, επειδή μόνο και μόνο το κομμάτι το νομικό και το ποινικό, το αποφεύγουν».

Υπάρχουν, συνεπώς, και τα βάρη της ασχολίας. Πολύ συχνά, ο αντιδήμαρχος αδέσποτων ζώων τραβιέται στα δικαστήρια και κάθεται στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Τριάντα φορές έχει βρεθεί στο εδώλιο για περιστατικά

επιθέσεων αδέσποτων σκύλων σε πολίτες, γιατί η ποινική ευθύνη βαρύνει τον αρμόδιο αντιδήμαρχο. Και τις τριάντα έχει αθωωθεί.

Ο Γ. Φραγκονικολόπουλος, όμως, ψέγει πολύ περισσότερο μια άλλη κατηγορία: «Το παράλογο είναι ότι πολλά περιστατικά που συμβαίνουν δεν είναι από αδέσποτα, είναι από δεσποζόμενα, αλλά έχουμε μια ανεύθυνη συμπεριφορά συμπολιτών μας που τα αφήνουν και κυκλοφορούν ελεύθερα και όταν γίνει μια επίθεση, το ζώο χαρακτηρίζεται αδέσποτο και ακολουθεί δικαστικός αγώνας. Το μεγάλο στοίχημα είναι να καταφέρουμε κάποια στιγμή να συνειδητοποιήσουν οι πολίτες ότι όταν αναλαμβάνουν την ευθύνη για ένα αδέσποτο, οφείλουν να έχουν υπεύθυνη στάση απέναντι στο ζώο. Δηλαδή δεν το αφήνω να κυκλοφορεί ελεύθερο, το στερώνω, και είναι πάντα με το λουράκι του. Και δεν εγκαταλείπω ένα σκυλί όταν το βαρεθώ».

Σε ποιους τομείς η Αιγιάλεια έχει κάνει άλματα πρόοδου στα αδέσποτα ζώα; Απαντά ο αντιδήμαρχος: «Ο Δήμος έχει κάνει δύομισι χιλιάδες υιοθεσίες, που είναι ρεκόρ υιοθεσιών στην Ελλάδα. Έχει ξεπεράσει τις δύο χιλιάδες στείρωσεις, που είναι ο μοναδικός τρόπος για να μειώσουμε τον πολλαπλασιασμό των αδέσποτων. Έχει εξασφαλίσει τη χρηματοδότηση για την κατασκευή που δημοπρατήθηκε, το καινούργιο καταφύγιο».

Ο κ. Φραγκονικολόπουλος κάνει και μια «ανατριχιαστική» αποκάλυψη: «Το ενενήντα τοις εκατό των περιπτώσεων της περιουσιοποίησης αδέσποτων, είναι καθαρά από κτηνοτρόφους και αφορά τσοπανόσκυλα και κυνηγόσκυλα. Δυστυχώς, όταν τα σκυλιά γίνονται ακατάλληλα για κυνήγι, πολλοί κυνηγοί αλλά και κτηνοτρόφοι τα εγκαταλείπουν».

Ο αντιδήμαρχος Αιγιάλειας έσπευσε να ενημερώσει ότι «στην Ελλάδα, η νομοθεσία απαγορεύει τον εγκλεισμό. Τα καταφύγια δεν είναι χώρος εγκλεισμού, αλλά μόνο προσωρινής φιλοξενίας».

Αφσα για το φινάλε το πιο χαλαρό ερώτημα: Κι αν ο δήμαρχος σου προτείνει κάποια στιγμή να πας σε άλλον τομέα; Αφοπλιστική η απάντησή του: «Αν δεν ήταν τα αδέσποτα, μπορεί και να μην είχα ασχοληθεί ποτέ με τα δημοτικά πράγματα!»

«Το μεγάλο στοίχημα είναι να καταφέρουμε κάποια στιγμή να συνειδητοποιήσουν οι πολίτες ότι όταν αναλαμβάνουν την ευθύνη για ένα αδέσποτο, οφείλουν να έχουν υπεύθυνη στάση απέναντι στο ζώο»

A man with long hair and glasses, wearing a dark jacket and a black t-shirt with a paw print, is walking two dogs on leashes along a paved path in a park. The background shows trees and other people walking. The text is overlaid on the right side of the image.

«Ο Δήμος έχει κάνει
δυόμισι χιλιάδες
υιοθεσίες, που είναι
ρεκόρ υιοθεσιών
στην Ελλάδα.
Έχει ξεπεράσει τις δύο
χιλιάδες στείρωσεις, που
είναι ο μοναδικός τρόπος
για να μειώσουμε
τον πολλαπλασιασμό
των αδέσποτων»

Γιώργος
Φραγκονικολόπουλος

«Πήρα δύο ζωές, τη δική μου και του παιδιού μου, τις έβαλα στα χέρια του κ. Σωτηρόπουλου και του είπα...“γιατρέ, εσύ ορίζεις πια τις ζωές μας”».

Τόσο απλά και τόσο σύνθετα...

Η 56χρονη Αλεξάνδρα Χαραλαμποπούλου διεκδικεί τον άτυπο τίτλο της «μάννας της χρονιάς» για το 2025! Ήταν η πρώτη δότρια στην Ελλάδα που υποβλήθηκε σε δεξιά ηπατεκτομή με τη χρήση υπερσύγχρονου ρομποτικού συστήματος, προκειμένου να μεταμοσχευθεί ο 18χρονος γιος της, Χρήστος Μπιλάλης, ο οποίος έπασχε από χρόνια χολοστατική ηπατοπάθεια και τους τελευταίους μήνες είχε προσβληθεί από επιθετική κίρρωση του ήπατος.

Δεν ήταν μια «εθιμοτυπική» και «καθημερινή» μεταμόσχευση: αφενός ήταν η πρώτη φορά στην Ελλάδα που θα γινόταν μεταμόσχευση ήπατος από ζώντα δότη με τη χρήση ρομποτικής τεχνολογίας (στο Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών από την ομάδα του καθηγητή Γεώργιου Σωτηρόπουλου), αφετέρου ήταν μια εξαιρετικά δύσκολη επέμβαση, γιατί εάν ο λήπτης, που ήταν σε προχωρημένο στάδιο κίρρωσης, δεν «αποδεχόταν» το μόσχευμα, έμπαινε σε κίνδυνο και η ζωή του.

Σημειωτέον δε, ότι δεν υπήρχαν χρονικά περιθώρια: ήταν ζήτημα ζωής ή θανάτου να «κούμπωνε» το μόσχευμα. Περιθώρια για να έμπαινε σε λίστα αναμονής ο Χρήστος για μόσχευμα από άλλον δότη δεν υπήρχαν.

«Δεν μ' ένοιαζε πώς θα έπαιρναν από μένα το μόσχευμα. Μ' ένοιαζε μόνο να το έδιναν στον γιο μου. Και την καρδιά μου να μου ζήταγαν εκείνη την ώρα, και τα μάτια μου, θα τα 'δινα όλα...», εξομολογείται η μητέρα, που έβλεπε για χρόνια το μονάκριβο παλληκάρι της να ταλαιπωρείται. «Είναι παιδί 18 χρονών και θέλει να ζήσει. Δεν έχει ζήσει ως τώρα».

Συναντήθηκα με την κ. Χαραλαμποπούλου στο διαμερίσμα της. Σταχυολόγησα τα πιο καίρια κομμάτια της κουβέντας μας:

-Προσπαθούμε, όσο περνάει ο καιρός, να μιλάμε όλο και λιγότερο για τα νοσοκομεία και όσα περάσαμε εκεί.

Κοιτάμε να πάμε μπροστά, να πιάσουμε τη ζωή μας από την αρχή, να κάνουμε αυτά που στερηθήκαμε όλα αυτά τα χρόνια.

-Όταν ο κύριος Σωτηρόπουλος μας ανέλυσε τα καλά της ζώσας μεταμόσχευσης, άλλαξε τελείως η ψυχολογία μας. Εγώ, βγαίνοντας από εκείνο το γραφείο, είχα ήδη αποφασίσει ότι αν είμαι συμβατή, το παιδί θα πάρει δικό μου μόσχευμα. Απλά γύρισα στην Πάτρα και άρχισα να το λέω στους πολύ οικείους μου, γιατί φοβόμουνα την αντίδρασή τους. Δεν βρέθηκε ούτε ένας να μου πει ότι φοβάται.

Αλλά ό,τι κι αν μου 'λεγαν, εγώ είχα αποφασίσει. Και ξέρετε γιατί; Γιατί σε όλη μου τη ζωή έκανα αυτό το πράγμα. Ήταν η πορεία μου, ο προορισμός μου αυτός. Να ζήσει ο Χρήστος σαν όλα τα παιδιά. Ήμουν ταγμένη, προορισμένη γι' αυτά τα πράγματα.

Για χρόνια η καθημερινότητά μας ήταν φάρμακα, νοσπλείες και εξετάσεις. Τα άλλα παιδιά έτρεχαν στις δραστηριότητές τους. Εμείς στα νοσοκομεία.

Εκανε δύο νοσπλείες. Ήταν το πιο σκληρό πράγμα που βίωσα σαν μητέρα. Και τότε δεν υπήρχε μπροστά μας η μεταμόσχευση. Μας έλεγαν στη δεύτερη νοσπλεία ότι μπορεί να μην προλάβουμε να τον βάλουμε στη λίστα, μπορεί να τον χάσουμε.

Τώρα πια ανυπομονώ να δω να γεμίζουν τα φτερά του Χρήστου με πούπουλα. Έτσι τον ένιωθα, σαν ένα πουλάκι αδύναμο, που δεν έχει προλάβει να φτερώσει για να πετάξει, να ζήσει τη ζωή του».

Θέλω να το πω σ' εσάς και ν' ακουστεί παντού: Το συκώτι μπορεί να μεταμοσχευτεί και να ζει κανονικά αυτός που το δίνει. Γιατί δεν του το παίρνεις όλο, παίρνεις ένα λοβό. Και στη συνέχεια, αναπλάθεται και γίνεται ξανά ένα ολόκληρο συκώτι, απλά με ένα λοβό. Μπορούν να σωθούν πολλοί άνθρωποι...

Ρώτησα στο τέλος της κουβέντας μας την κ. Χαραλαμποπούλου... «στις 16 Μαΐου, όταν θα συμπληρώνεται ένας χρόνος από τη μεταμόσχευση, πώς θα το γιορτάσετε;». Μου απάντησε: «Σαν γενέθλια. Θα οβήσουμε κεράκι. Έχει δύο γιορτές ο Χρήστος, Χρήστος και Παναγιώτης. Τώρα θα έχει και δύο γενέθλια: 21 Φεβρουαρίου και 16 Μαΐου».

«Κοιτάμε πλέον να πάμε μπροστά,
να πιάσουμε τη ζωή μας από την αρχή,
να κάνουμε αυτά που στερηθήκαμε
όλα αυτά τα χρόνια»

«Σε όλη μου τη ζωή
έκανα αυτό το πράγμα.
Ήταν η πορεία μου,
ο προορισμός μου.
Να ζήσει ο Χρήστος
σαν όλα τα παιδιά.
Ήμουν ταγμένη,
προορισμένη
γι' αυτό...»

Αλεξάνδρα
Χαραλαμποπούλου

Του ΚΩΣΤΑ ΛΑΜΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιοι είναι ήρωες στην εποχή μας; Ίσως εκείνος που καταφέρνει να συνθέσει μια ζωή γεμάτη νόημα και μηνύματα για την κοινωνία. Υπό αυτήν την έννοια, ο Αλέξανδρος Σκούρτης και ο Κώστας Λεβιδιώτης είναι δύο σύγχρονοι ήρωες. Και ταυτόχρονα «Πρόσωπα της Χρονιάς» για τον δημοσιογραφικό μας Οργανισμό. Ήρωες όχι μόνο για τις επιτυχίες τους στον στίβο, αλλά κυρίως για τη διαχρονική ιδέα του «ευ αγωνίζεσθαι» κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες και κόντρα σε όλες τις αντιξοότητες.

Οι δυο τους πορεύονται μαζί σε μια διαδρομή γεμάτη κόπο, αμφιβολίες, επιμονή και βαθιά πίστη στον στόχο. Το 2025 αποτέλεσε χρονιά-σταθμό για τους ίδιους, με αποκορύφωμα τη διάκριση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Para Athletics στην Ινδία, εκεί όπου η προσπάθειά τους μεταφράστηκε σε ένα χάλκινο μετάλλιο και τρία ευρωπαϊκά ρεκόρ.

Ο Κώστας Λεβιδιώτης θυμάται ως καθοριστική στιγμή τη μέρα που ο αθλητής του τού ανακοίνωσε την απόφαση να διεκδικήσουν τη συμμετοχή στους αγώνες. Εκεί, όπως λέει, ξεκίνησε μια νέα πορεία με ξεκάθαρο στόχευση. Ο Αλέξανδρος Σκούρτης στέκεται σε μια πιο εσωτερική στιγμή: το βράδυ πριν από τον τελικό, όταν, αναλογιζόμενος τη διαδρομή του, δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τη συγκίνησή του.

Αν μια λέξη χαρακτηρίζει τη χρονιά που πέρασε, ο προπονητής μιλά για «ανθεκτικότητα»: την ικανότητα να αντέχεις και να συνεχίζεις, παρά τις δυσκολίες. Ο αθλητής χαρακτηρίζει τη χρονιά «μαγική» και «μοναδική», γιατί του επέτρεψε να επιστρέψει δυναμικά και να πετύχει περισσότερα απ' όσα περίμενε.

Η αναγνώρισή τους ως «Πρόσωπα της Χρονιάς» έχει ιδιαίτερη σημασία. Ο Κώστας Λεβιδιώτης τη βλέπει ως ένδειξη ότι η προσπάθειά τους έχει θετικό αποτύπωμα στην κοινωνία. Ο Αλέξανδρος Σκούρτης υπογραμμίζει πως η προβολή αυτή δεν αφορά μόνο τους ίδιους, αλλά και τον χώρο του παραστίβου, στέλνοντας το μήνυμα ότι κανείς δεν στερείται το δικαίωμα στον αθλητισμό και στα όνειρα.

Για αμφότερους, ο στίβος δεν είναι απλώς άθλημα, αλλά στάση ζωής. Ο προπονητής θυμάται τις πρώτες

του ημέρες στο στάδιο, όταν κατάλαβε ότι εκεί ανήκει. Ο αθλητής εξηγεί πως οι θυσίες και η μακρόχρονη ενασχόληση τον οδήγησαν να δει τον πρωταθλητισμό ως καθημερινή επιλογή, έναν τρόπο ύπαρξης που έχει αποδεχθεί και αγαπήσει.

Σε ό,τι αφορά την έμπνευση των νεότερων, ο Κώστας Λεβιδιώτης πιστεύει πως το παράδειγμα είναι εκείνο που διδάσκει ουσιαστικά. Τα παιδιά παρατηρούν και μαθαίνουν από τη στάση ζωής των μεγαλύτερων. Ο Αλέξανδρος Σκούρτης συμπληρώνει πως για να αντέξει κανείς τις δυσκολίες, πρέπει να κάνει αυτό που αγαπά, χωρίς υπέρμετρη πίεση. Όταν το κίνητρο είναι εσωτερικό, το αποτέλεσμα θα έρθει.

Μιλώντας για ανθρώπους που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας, ο προπονητής παρομοιάζει την κατάσταση με έναν βράχο που μοιάζει ανυπέρβλητος, αλλά δεν είναι. Η προσπάθεια είναι αυτή που κρατά τον άνθρωπο όρθιο. Ο αθλητής προσθέτει πως, παρότι η ζωή δεν είναι δίκαιη για όλους, όλοι έχουν ίσα δικαιώματα στα όνειρα.

Στις δύσκολες ημέρες της προπόνησης, ο προπονητής αντλεί δύναμη από την αγάπη του για αυτό που κάνει και από το αίσθημα συμπερίληψης στον στίβο. Ο αθλητής επισημαίνει ότι καθοριστικός παράγοντας είναι ο στόχος. Εκείνος που δεν σταματά, είναι ο πραγματικός νικητής.

Και το μέλλον; Ο μεν Κώστας Λεβιδιώτης εύχεται να συνεχίσει να προσφέρει και να αντλεί χαρά από αυτό που κάνει για όσο το δυνατόν περισσότερο. Ο δε Αλέξανδρος Σκούρτης θέτει ως μεγάλο στόχο τη συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες, διευκρινίζοντας ωστόσο πως προτεραιότητά του παραμένει να διατηρεί ζωντανή τη σπίθα για τον αθλητισμό.

Ως υστερόγραφο, δεν θα μπορούσαμε να μη σταθούμε και στο δεύτερο «σπίτι» τους, τον σύλλογό τους, την Ολυμπιάδα. Όταν οι δυο τους κλήθηκαν να περιγράψουν τι σημαίνει για τους ίδιους το ιστορικό αθλητικό σωματείο της Πάτρας, οι απαντήσεις τους συμπύκνωσαν ολόκληρη τη διαδρομή τους: «Οικογένεια», «σπίτι», ένας χώρος στήριξης, αποδοχής και κοινής πορείας - εκεί όπου ο στίβος γίνεται κάτι πολύ περισσότερο από αγώνας.

*«Απέδειξαν ότι το “ευ αγωνίζεσθαι”
δεν είναι σύνθημα, αλλά στάση ζωής.
Κορυφαία στιγμή τα μετάλλια και τα ρεκόρ
στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Para Athletics στην Ινδία»*

Αλέξανδρος
Σκούρτης

Κώστας
Λεβιδιώτης

Χωρίς καμία δόση υπερβολής, πρόκειται για την κορυφαία αθλήτρια που έχει αναδείξει ποτέ η Πάτρα και μία από τις σημαντικότερες μορφές της ελληνικής κολύμβησης όλων των εποχών και για αυτό μπαίνει απόλυτα δίκαια στο πάνθεον των κορυφαίων προσώπων της χρονιάς.

Ο λόγος για το «δελφίνι» του Παναθηναϊκού, την Νόρα Δράκου, η οποία στα 34 της χρόνια συνεχίζει να αγωνίζεται σε υψηλό επίπεδο, αποδεικνύοντας πως η συνέπεια, η πειθαρχία και το πάθος μπορούν να κρατήσουν έναν αθλητή στην κορυφή για πολλά χρόνια.

Η ίδια παραδέχεται ότι τίποτα από αυτά δεν ήταν εξαρχής «στο πλάνο». Δεν σχεδίασε τη μακροχρόνια παρουσία της στον πρωταθλητισμό. Απλώς εξελίχθηκε μέσα σε αυτόν. Άλλαξαν οι στόχοι, οι άνθρωποι γύρω της, άλλαξε και η ίδια, όχι φεύγοντας από τον χώρο, αλλά ωριμάζοντας μέσα σε αυτόν.

Στην τεράστια καριέρα που έχει καταγράψει μέχρι σήμερα -και η οποία συνεχίζεται δυναμικά με νέους στόχους- έχει πετύχει επιδόσεις που για πολλούς Έλληνες κολυμβητές αποτελούν σημείο αναφοράς. Έχει καταρρίψει δεκάδες ρεκόρ σε όλες τις κατηγορίες, ενώ η παρουσία της στις μεγάλες διοργανώσεις υπήρξε σταθερά εντυπωσιακή.

Ενδεικτικά, στα σημαντικότερα επιτεύγματά της περιλαμβάνονται τα εξής:

-Τέσσερις συμμετοχές σε Ολυμπιακούς Αγώνες, δύο ασημένια ευρωπαϊκά μετάλλια, ένα στα 50 μέτρα ύπτιο και ένα στα 50 μέτρα ελεύθερο.

-Δέκα παρουσίες σε Παγκόσμια Πρωταθλήματα κολύμβησης, με δύο συμμετοχές σε τελικούς.

-Σε εθνικό επίπεδο, έχει κατακτήσει 37 χρυσά μετάλλια σε Πανελλήνια Πρωταθλήματα, μαζί με πλήθος άλλων μεταλλίων, γράφοντας τη δική της ξεχωριστή ιστορία στις ελληνικές πισίνες. Με ένα ακόμα χρυσό μετάλλιο ξεπερνά ιστορικά ρεκόρ, αφήνοντας πίσω σπουδαία ονόματα όπως η Μαριάννα Λυμπερτά, και χαράσοντας το όνομά της με χρυσά γράμματα στην ιστορία της ελληνικής κολύμβησης.

Πίσω όμως από τις επιτυχίες κρύβεται μια διαδρομή γεμάτη εσωτερικές μάχες. «Πάρα πολλές φορές έχω φτάσει στο αμήν», εξομολογείται. Βραδιές που γύριζε σπι-

τι κλαίγοντας, σκέψεις να τα παρατήσει, αμφιβολίες που δεν φαίνονται στα μετάλλια. «Οι καλές στιγμές είναι αυτές που βλέπει ο κόσμος. Για να φτάσεις εκεί, έχεις περάσει από μια πολύ δύσκολη διαδικασία». Αυτή η αντοχή -σωματική και ψυχική- είναι ίσως το μεγαλύτερο παράσημό της.

Τα τελευταία χρόνια επέστρεψε στην Πάτρα, στο κολυμβητήριο «Αντώνης Πεπανός», εκεί όπου η παρουσία της δεν είναι απλώς αγωνιστική, αλλά συμβολική. Προπονείται με τον Λευτέρη Μήτρακα, ο οποίος, όπως η ίδια αναγνωρίζει, της ξανάδωσε αυτοπεποίθηση και την οδήγησε σε ένα δυναμικό comeback μετά τα τριάντα. Δίπλα της στέκεται μια ολόκληρη ομάδα: ο γυμναστής της Γιάννης Σεφερλής, η διατροφολόγος και παλιά συναθλήτριά της Χρύσα Λιμπουρνά, αλλά και η οικογένειά της, «μια γροθιά» σε κάθε βήμα.

Η Δράκου δεν μιλά για επιτυχία με όρους λάμψης ή χρημάτων. Αυτό που τη νοιάζει είναι η κληρονομιά, το αποτύπωμα. Κάθε μέρα, νεαροί αθλητές την πλησιάζουν ζητώντας συμβουλές, μοιράζοντάς της τις αμφιβολίες τους. «Αυτό δεν αγοράζεται με χρήματα», τονίζει. Το παράδειγμά της λειτουργεί ως πυξίδα για μια νέα γενιά που μαθαίνει πως η επιμονή και η αγάπη για αυτό που κάνεις είναι τα θεμέλια κάθε επιτυχίας.

Παράλληλα, συνεχίζει τις σπουδές της στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών, έχοντας ήδη αποφοιτήσει από το ΤΕΦΑΑ Κομοτηνής με ειδικότητα στην κολύμβηση. Αποδεικνύει έμπρακτα ότι ο πρωταθλητισμός μπορεί να συνδυαστεί με τη γνώση και την προσωπική εξέλιξη.

Στο μέλλον δεν αποκλείει να παραμείνει στον χώρο, όχι απαραίτητα ως προπονήτρια, αλλά σε έναν ρόλο μέντορα για τους νεότερους αθλητές, έναν ρόλο που στην Ελλάδα δεν είναι ακόμη θεσμοθετημένος, αλλά είναι πολύτιμος για τη διαχείριση των δυσκολιών και της πίεσης του πρωταθλητισμού.

Δεν γνωρίζει ακόμη πότε θα «κρεμάσει» το σκουφάκι της, ίσως ούτε θέλει να το ξέρει. Εκείνο που γνωρίζει είναι ότι κάθε πρωί θα βουτά στο νερό με τον ίδιο στόχο: να πάει λίγο πιο μακριά από χτες.

Και όσο συνεχίζει, μεγαλώνει όχι μόνο τις επιδόσεις της, αλλά και την κληρονομιά της.

*«Μόνο τις καλές στιγμές βλέπουν όλοι και χειροκροτούν.
Για να φτάσεις όμως εκεί, έχεις περάσει
από μια διαδικασία πάρα πολύ δύσκολη»*

Η Νόρα Δράκου
έχει κατακτήσει
37 χρυσά
μετάλλια
και αν κατακτήσει
ένα ακόμα, τότε
θα γίνει
η κορυφαία
στην Ελλάδα

*Νόρα
Δράκου*

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ

«Το γεγονός ότι επιλέγεις να διαλέξεις αυτόν τον δρόμο, σημαίνει ότι δίνεις τη ζωή σου. Σημαίνει ότι δίνεις την καθημερινότητά σου, αφήνεις τα πάντα πίσω»

Η Ντένια Κουρέτα έγινε η πρώτη πατρινή αθλήτρια που έχει στη συλλογή της χρυσό μετάλλιο σε μεγάλη διοργάνωση μετά την κατάκτησή του ως μέλος της Εθνικής πόλο στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα τον Απρίλιο του 2025.

«Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα όταν τελείωσε ο τελικός ήταν: «Ωπα! Τι έγινε τώρα;». Η αλήθεια είναι ότι δεν είχα χρόνο να σκεφτώ πολλά πράγματα. Κατευθείαν πέσαμε όλοι στην πισίνα, πανηγυρίζαμε, κλαίγαμε, φωνάζαμε, γελάγαμε, οπότε σίγουρα δεν το συνειδητοποίησα εκείνη τη στιγμή. Δηλαδή ακόμα και τώρα που έχουν περάσει τόσο μήνες, δεν το συνειδητοποιείς εύκολα, αλλά σίγουρα τα συναισθήματα που κυριαρχούσαν ήταν χαρά, συγκίνηση, τιμή για τη χώρα».

Για την Ντένια Κουρέτα, η διαδρομή μέχρι τον τελικό ήταν το πιο δύσκολο κομμάτι της διαδικασίας: «Η διαδρομή ήταν πιο δύσκολη, γιατί πραγματικά πριν μπορούμε να παίξουμε, στο ξενοδοχείο που μιλούσαμε λέγαμε ότι αυτές οι μέρες είναι γιορτή. Ημασταν όλες και όλοι εκατό τοις εκατό σίγουροι ότι πάμε να κάνουμε κάτι καλό, παρότι πολλά κορίτσια θα παίζαμε για πρώτη φορά σε τελικό».

Όσο για την πιο συγκινητική στιγμή, δεν χρειάστηκε να το σκεφτεί και πολύ: «Η ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου ήταν η πιο συγκινητική στιγμή της ζωής μου. Δεν έχω ανατριχιάσει έτσι ποτέ. Κλάμα, κλάμα, μόνο κλάμα! Πάρα πολύ συγκινητικό να ακούς τον Εθνικό Ύμνο, να βλέπεις

τη σημαία σου πρώτη. Όνειρο που πριν δύο μήνες μου φαινόταν άπιαστο».

Οι εικόνες που κουβαλά η πατρινή αθλήτρια είναι πολλές, αλλά εύκολα θα μπορούσε να ξεχωρίσει μία: «Πιστεύω, τη στιγμή που μπήκαμε όλες μέσα στην πισίνα μετά τον τελικό και ήμασταν όλοι μαζί ένα κουβάρι. Αυτό που μου έχει μείνει αποτυπωμένο είναι όταν φεύγαμε από την πισίνα. Γυρνάω και βλέπω στο ταμπλό που έγραφε «Greece World Champions». Οπότε αυτό πραγματικά εκείνη τη στιγμή το τράβηξα φωτογραφία στο κεφάλι μου».

Επιτυχίες χωρίς θυσίες δεν υπάρχουν στον αθλητισμό υψηλού επιπέδου και συνήθως είναι κοινές για όσους και όσες κάνουν πρωταθλητισμό: «Το ότι δίνεις τη ζωή σου. Το γεγονός ότι επιλέγεις να διαλέξεις αυτό τον δρόμο, σημαίνει ότι δίνεις τη ζωή σου. Σημαίνει ότι δίνεις την καθημερινότητά σου, αφήνεις τα πάντα πίσω. Και πόσο μάλλον και για παιδιά που είναι από επαρχία, όπως εγώ, που άφησαν τα πάντα για να πάνε στην Αθήνα και οπουδήποτε για να ακολουθήσουν το όνειρό τους. Αυτό που σου δίνει πίσω δεν το αλλάζω με τίποτα, ούτε θα το άλλαζα ποτέ».

Η Ντένια Κουρέτα στέλνει το μήνυμα στα νέα παιδιά που θέλουν να κυνηγήσουν τα όνειρά τους: «Αν μπορείς να ονειρευτείς κάτι, σημαίνει ότι μπορείς να το κάνεις. Τα όνειρα δεν έχουν ταβάνι, οι φιλοδοξίες δεν έχουν ταβάνι. Και αν έστω και ένα παιδάκι μάς δει και εμπνευστεί και πάει στην πισίνα, για εμάς είναι το μεγαλύτερο μετάλλιο. Οπότε αυτό που θέλω να πω στα παιδιά είναι να ασχοληθούν με τον αθλητισμό και στους γονείς ο αθλητισμός να μπει στη ζωή των παιδιών -και ο πρωταθλητισμός, αλλά αυτό έρχεται πιο μετά. Στην αρχή να μπει ο αθλητισμός, να περνάνε όμορφα τα παιδιά, να φύγουν από εξαρτήσεις, από κακές συνήθειες, από τα κινητά, να βγουν έξω, να γνωρίσουν ανθρώπους και φυσικά να ακολουθούν τα όνειρά τους».

Το μεγαλύτερο όνειρό της είναι ένα μετάλλιο σε Ολυμπιακούς Αγώνες. «Το μεγαλύτερο όνειρο όλων των αθλητών είναι να βρεθούν στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το ίδιο ισχύει και για μένα. Βέβαια για να φτάσουμε εκεί έχουμε δύο χρόνια ακόμα. Έχουμε πολλή δουλειά, αλλά σίγουρα ο μεγαλύτερος στόχος είναι ένα μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες».

«Αν μπορείς να ονειρευτείς κάτι, σημαίνει ότι μπορείς να το κάνεις. Τα όνειρα δεν έχουν ταβάνι, οι φιλοδοξίες δεν έχουν ταβάνι. Και αν έστω και ένα παιδάκι μάς δει και εμπνευστεί και πάει στην πισίνα, για εμάς είναι το μεγαλύτερο μετάλλιο»

Ντένια
Κουρέτα

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ

Η πατρινή πολιίστρια Αφροδίτη Μπιτσάκου έγραψε ιστορία τον Νοέμβριο του 2025 όταν κλήθηκε στην Εθνική Γυναικών πριν ακόμα συμπληρώσει τα 15 της χρόνια, κάτι που δεν έχει προηγούμενο παγκοσμίως. Είχε προηγηθεί, βέβαια, η συμμετοχή της σε όλες τις «μικρές» Εθνικές, το ντεμπούτο της στο πρωτάθλημα στην Α1 Εθνική σε πολύ μικρή ηλικία και πολλά άλλα επιτεύγματα, που σιγά - σιγά άνοιξαν τον δρόμο.

«Όταν έμαθα για την κλήση μου στην Εθνική ήμουν σε έναν αγώνα στην Πάτρα. Βγαίνω έξω και είχαν έρθει οι γιαγιάδες και οι παπούδες μου. Μου έδιναν συγχαρητήρια και δεν ήξερα τον λόγο. Νόμιζα πως ήταν για τον αγώνα που κερδίσαμε. Μετά ήρθε η μαμά μου και μου είπε. Έτσι το έμαθα. Χάρηκα τόσο πολύ! Αιφνιδιάστικα λίγο για να πω την αλήθεια. Ήξερα πως ήταν κάτι που θα συνέβαινε στο μέλλον, αλλά δεν φανταζόμουν τόσο γρήγορα. Ένιωσα χαρά και ανυπομονησία».

Εκείνη τη στιγμή ήταν αδύνατο να συνειδητοποιήσει πως γράφει ιστορία: «Δεν το σκέφτηκα γιατί έπαιζα σε υψηλό επίπεδο τα τελευταία δύο χρόνια με τον Άλιμο σε Τσάμπιονς Λιγκ. Οπότε όχι, δεν σκέφτηκα καθόλου την ηλικία μου. Σίγουρα πέρασε από το μυαλό μου πως ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο για μένα. Ειδικά με τη δεύτερη φορά κατάλαβα πως είναι πιο σοβαρό από την κλήση σε ένα κλιμάκιο. Χάρηκα πολύ και περίμενα να το βιώσω.

«Θα ήθελα να συνδυάσω στο μέλλον σπουδές και αθλητισμό. Το πόλο κάποια στιγμή θα τελειώσει, έχει ημερομηνία λήξης. Μετά οι σπουδές θα σε οδηγήσουν να κάνεις μια καριέρα εκτός αθλητισμού και να δημιουργήσεις ό,τι θέλεις στη ζωή σου»

Σε δεύτερο χρόνο αισθάνθηκα και ευθύνη, αλλά εκείνη τη στιγμή δεν με ένοιαζε τόσο. Ήθελα πολύ να πάω, να το ζήσω και να το ευχαριστηθώ».

Η Αφροδίτη Μπιτσάκου μίλησε για τον τρόπο με τον οποίο την υποδέχθηκαν οι συναθλήτριές της μόλις μπήκε στα αποδυτήρια της Εθνικής. «Όλα τα κορίτσια, και οι παλαιότερες, με υποδέχθηκαν πολύ ζεστά. Μας αγκάλιασαν, συστηθήκαμε και ήταν υπέροχο το κλίμα. Δεν αισθάνθηκα ότι είμαι καινούργια στην Εθνική».

Στα 15 της πλέον, διαφέρει από πολλούς συμμαθητές, καθώς έχει επιλέξει να συνδυάσει τις σχολικές της υποχρεώσεις με το πόλο. «Διαφορετική νιώθω μόνο λόγω των υποχρεώσεων που έχω με το πόλο. Κατά τα άλλα, ίδια ηλικία είμαστε και έχουμε τα ίδια ενδιαφέροντα. Σίγουρα, θυσιάζω κάποιες εξόδους που κάνουν οι φίλοι μου. Είναι δύσκολο, αλλά βάζω ένα πρόγραμμα καθημερινά και τα καταφέρνω όλα. Επειδή ήρθα σε καινούργιο σχολείο στην Αθήνα, ήταν ενημερωμένοι για το τι κάνω, αλλά δεν νομίζω πως μπορούσαν ακριβώς να καταλάβουν τι ακριβώς γίνεται και κυρίως τη βαρύτητα και τη σημασία των υποχρεώσεων. Με τον καιρό όμως, που άρχισα να λείπω για προπονήσεις και αγώνες, ξεκίνησαν να καταλαβαίνουν τι συμβαίνει. Ειδικά όταν έλειπα έναν μήνα με την Εθνική στο Ευρωπαϊκό, το κατάλαβαν καλύτερα. Στον απόλυτο βαθμό, πάντως, δεν γίνεται να το αντιληφθούν». Θα ήθελα να συνδυάσω στο μέλλον σπουδές και αθλητισμό. Το πόλο κάποια στιγμή θα τελειώσει, έχει ημερομηνία λήξης. Μετά οι σπουδές θα σε οδηγήσουν να κάνεις μια καριέρα εκτός αθλητισμού και να δημιουργήσεις ό,τι θέλεις στη ζωή σου».

Τα όνειρα δεν έχουν ταβάνι για την Αφροδίτη Μπιτσάκου, ούτε σε επίπεδο Εθνικής, αλλά ούτε και συλλογικό επίπεδο. Το αξιοσημείωτο είναι πως αυτή τη στιγμή δεν την ενδιαφέρει η καριέρα στο εξωτερικό. «Το μεγαλύτερο όνειρο κάθε αθλήτη είναι να πάρει μέρος σε Ολυμπιακούς Αγώνες και να πάρει ένα μετάλλιο. Αυτό θέλω και εγώ. Όσον αφορά τις διοργανώσεις με την ομάδα μου, θέλω πρωτάθλημα Ελλάδας και μια διάκριση στο Τσάμπιονς Λιγκ. Η αλήθεια είναι πως έχω σκεφτεί ότι θα προκύψουν προτάσεις για το εξωτερικό, αλλά δεν είναι κάτι που θα με χαροποιούσε ιδιαίτερα. Δεν ξέρω βέβαια πώς θα εξελιχθεί και ποιες θα είναι οι ευκαιρίες. Δεν το αποκλείω, αλλά αυτή τη στιγμή θα προτιμούσα να μείνω στην Ελλάδα».

*Αφροδίτη
Μπιτσάκου*

Backstage

Τα μέλη της φοιτητικής ερευνητικής ομάδας Patras Medicine iGEM 2025 μας απέδειξαν στην πράξη ότι αν έχεις τα δύο βασικά συστατικά, στόχο και εργασία, μπορείς να αναμετρηθείς με τους πιο διακεκριμένους παγκοσμίως και να κερδίσεις θέση στο υψηλότερο βάθρο.

Η Patras Medicine iGEM 2025 που τα τελευταία χρόνια υπηρετεί με συνέπεια και αφοσίωση την επιστημονική καινοτομία, συνεχίζει να πρωτοπορεί, μετατρέποντας το όραμά της σε πραγματικότητα και χαρίζοντας στην Ελλάδα μοναδικές διακρίσεις στον παγκόσμιο διαγωνισμό Συνθετικής Βιολογίας iGEM 2025.

Η συμμετοχή της Patras Medicine τη χρονιά που πέρασε επικεντρώθηκε στην ανάπτυξη μιας στοχευμένης γονιδιακής θεραπείας για την παχυσαρκία, μια από τις σημαντικότερες παγκόσμιες προκλήσεις δημόσιας υγείας. Η παχυσαρκία συνδέεται άμεσα με ασθένειες όπως ο σακχαρώδης διαβήτης τύπου 2, οι καρδιοπάθειες και η υπέρταση, επηρεάζοντας βαθιά τόσο τη σωματική, όσο και την ψυχική ευεξία. Μέσα από το έργο Morphe, η ομάδα ανέπτυξε μια πρωτοποριακή προσέγγιση αποκατάστασης της ορμονικής ισορροπίας, αξιοποιώντας σύγχρονα γονιδιακά εργαλεία με τρόπο ασφαλή, μη επεμβατικό και υψηλής ακρίβειας.

Παράλληλα, αναγνωρίζοντας τη σημασία της πρόληψης, η ομάδα υλοποίησε δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης της κοινότητας σχετικά με τη σωματική άσκηση και την υγιεινή διατροφή.

Η ομάδα κατάφερε, για ακόμη μία φορά, να αναδείξει τη χώρα μας σε διεθνές επίπεδο, καθώς συμπεριλήφθηκε στις 10 κορυφαίες προπτυχιακές ομάδες παγκοσμίως (Top 10, Undergraduate) και κέρδισε το βραβείο "Best Therapeutics Project", μιας από τις πιο ανταγωνιστικές και απαιτητικές κατηγορίες του διαγωνισμού, ανάμεσα σε κορυφαία πανεπιστήμια και ερευνητικές ομάδες από όλο τον κόσμο.

Επιπλέον, η ομάδα απέσπασε υποψηφιότητες για τα ακόλουθα βραβεία:

- Best New Composite Part, Undergrad
- Best Presentation, Undergrad

-Best Wiki, Undergrad
-Best Sustainable Development Impact, Undergrad
Τέλος, η Patras Medicine iGEM 2025 τιμήθηκε με το Χρυσό Μετάλλιο, το οποίο απονέμεται στις ομάδες που επιδεικνύουν εξαιρετικό επίπεδο επιστημονικής ποιότητας, συνεργασίας και κοινωνικής συνεισφοράς.

Όποιος γνωρίζει από κοντά τα μέλη της ομάδας παίρνει και την απάντηση στο πώς κατάφεραν από ένα περιφερειακό πανεπιστήμιο της Ελλάδας να ξεπεράσουν τα πιο φημισμένα πανεπιστήμια του κόσμου.

Είχαμε την τύχη να συναντήσουμε μέλη της ομάδας μέσα στα Εργαστήριο του Τμήματος Χημείας και στο αμφιθέατρο που αποτέλεσε το ορμητήριό τους. Μαζί τους ήταν οι επιστημονικοί καθοδηγητές τους Σπύρος Μουρτάς, επίκουρος καθηγητής, Τμήματος Χημείας και Ζωή Πιπερίγκου, επίκουρη καθηγήτρια Βιοχημείας του ίδιου Τμήματος.

Η σπιρτάδα στα μάτια τους, το κέφι τους, η δίψα πάνω από τους πάγκους του εργαστηρίου και κυρίως η αξιοζήλευτη ομαδικότητά τους και συνεργασία που διακρίναμε μαρτυρούσαν ότι αυτά τα παιδιά έχουν κάνει τις επιλογές τους και το μόνο που ζητούν είναι ανοιχτές διδρομές για να πετύχουν τους στόχους τους.

«Οι φοιτητές μας έρχονται και μας παρουσιάζουν μόνοι τους ένα πρότζεκτ. Το πρότζεκτ αυτό, αφού επιλεγεί, στη συνέχεια το ολοκληρώνουν σχεδόν μόνοι τους. Δηλαδή έχουν την πρωτοβουλία ακριβώς να αναδείξουν όλες τις δυνατότητές τους και τις ικανότητές τους. Η προσπάθειά τους ξεκινά από το να βρουν εργαστήρια όπου θα το υλοποιήσουν και ακολούθως να το σχεδιάσουν και να το υλοποιήσουν. Ο δικός μας ρόλος και ο ρόλος όλων των καθηγητών που βοηθούν την ομάδα είναι η επίβλεψη, η καθοδήγηση και η συμβουλή. Η ουσία είναι ότι τα παιδιά από μόνα τους υλοποιούν το πρότζεκτ, το οποίο εν τέλει και παρουσιάζουν και άρα έχουν μόνο να κερδίσουν από μια τέτοια διαδικασία», σημειώνει ο κ. Μουρτάς.

Ενώ η κ. Πιπερίγκου συμπληρώνει: «Πρόκειται για μία πολυεπίπεδη εμπειρία, από την άποψη ότι βλέπουμε το πάθος των παιδιών για την υλοποίηση αυτής της ιδέας, την οποία πολύ σωστά ανέφερε και ο κ. Μουρτάς, τα ίδια τα παιδιά φέρνουν σε εμάς και προσπαθούν να υλοποι-

«Ήταν απίστευτο αυτό που συνέβη, το ότι καταφέραμε να φτάσουμε εκεί πέρα και από κάτω να είναι πανεπιστήμια με πολύ μεγαλύτερη χρηματοδότηση και υποστήριξη, με ειδικά εργαστήρια»

Patras Medicine iGEM 2025

ήσουν. Συνεπώς, καταρχάς έρχονται σε επαφή με τη διεπιστημονικότητα, διότι όλες αυτές οι επιστήμες έρχονται κοντά. Επιπλέον η ομάδα απαρτίζεται και από μηχανικούς ηλεκτρονικών υπολογιστών, παραδείγματος χάρη, κάτι το οποίο δεν άπτεται άμεσα της συνθετικής βιολογίας, αλλά επεκτείνεται και σε αυτό. Επομένως, θα έλεγα ότι η εμπειρία αυτή μας δείχνει ότι τα παιδιά έχουν αυτές τις αρετές και τους δίνεται ο χώρος και η ευκαιρία να μπορέσουν να τις αναπτύξουν και να έρθουν αυτές στο απόγειό τους».

Πώς αισθανθήκατε, όταν ανακοινώθηκε η βράβευσή σας; Τους ρωτήσαμε.

Με τα χαμόγελα να ξεχειλίζουν μας απάντησαν: «Για εμάς ήδη το γεγονός ότι φτάσαμε μέχρι το Παρίσι μετά από όλες αυτές τις δυσκολίες ήταν πραγματικά μια τεράστια νίκη για την ομάδα μας. Πόσο μάλλον, όταν ανεβήκαμε στη σκηνή και συνειδητοποιήσαμε ότι η δουλειά μας

ανταμείφθηκε. Ήταν μαγευτική εμπειρία. Δεν το πιστεύαμε ούτε οι ίδιοι, γιατί πραγματικά είχαμε πάρα πολλές δυσκολίες, αλλά ήταν μια αξέχαστη εμπειρία για όλους μας. Η αλήθεια είναι ότι δεν καταφέραμε να πάμε όλοι στο Παρίσι, οπότε όσοι ήμασταν εκεί νιώθαμε και μια έξτρα ανακούφιση και για τα άτομα που έμειναν πίσω. Γιατί στο τέλος της ημέρας είτε πήγαινε ένα άτομο, είτε και τα δέκα, ήμασταν ομάδα και αυτό θέλαμε να φανεί».

Να γιατί μας έκαναν υπερήφανους.

«Μέχρι να ανέβουμε και στη σκηνή, δεν είχαμε συνειδητοποιήσει το πόσο μεγάλο μπορεί να ήταν αυτό που είχαμε κάνει και ότι πράγματι θα το αξιολογήσουν ως έχει, γιατί δυστυχώς, σε σχέση και με άλλα πανεπιστήμια στο εξωτερικό δεν είχαμε τους ίδιους πόρους, οπότε δεν είχαμε και τις πρώτες ύλες τις ίδιες, προκειμένου να διεξάγουμε κάτι τόσο τρομερό, όπως άλλα πανεπιστήμια. Παρόλα αυτά, εκείνη τη στιγμή ήταν απίστευτο αυτό που συνέβη, το ότι καταφέραμε να φτάσουμε εκεί πέρα και από κάτω να είναι πανεπιστήμια με πολύ μεγαλύτερη χρηματοδότηση και υποστήριξη, με ειδικά εργαστήρια για το συγκεκριμένο διαγωνισμό και εμείς να έχουμε παλέψει πάρα πολύ για να έχουμε ό,τι έχουμε».

Η κουβέντα μας δεν θα μπορούσε να κλείσει με διαφορετικό τρόπο από να ακούσουμε από τα μέλη της ομάδας τι θέλουν να πουν στους συνομήλικούς τους, στους μεγαλύτερους τους, στην κοινωνία.

«Θα έλεγα στους μεγαλύτερους, να μας εμπιστεύονται, να μη μας κόβουν τα φτερά. Και για τις νέες γενιές να μην αμφισβητούν ποτέ την αξία τους»

- Γιάννης Μπαλάσης: «Κυρίως να πιστεύουν στα οράματά μας και να μας βοηθήσουν να πετύχουμε όλα τα όνειρά μας».

- Ελένη Ροντογιάννη: «Κυρίως, να μη τα παρατάνε ποτέ».

- Σμαραγδή Τετράδη: «Ακόμα κι αν κάτι φαίνεται απίθανο, αν το θέλουμε πολύ, να παλεύουν όλοι και όχι μόνο εμείς, γιατί εν τέλει μπορεί να πραγματοποιηθεί».

- Αρετή Δανελάτου: «Εγώ θα έλεγα στη νέα γενιά να μη φοβάται και να τολμά και ίσως στους μεγαλύτερους να στηρίζουν τα νέα παιδιά και να τους δίνουν το βήμα».

- Λυδία Ρέππα: «Από τους μεγαλύτερους θα ήθελα περισσότερο ισότιμη αντιμετώπιση. Μπορεί να μην έχουμε τις εμπειρίες, αλλά είμαστε εκεί για να μάθουμε και εν τέλει αυτό είναι που έχει σημασία. Και από τους νέους είναι ότι δεν χρειάζεται να μπορείς να ελέγξεις τα πάντα, αλλά όσο μπορείς τα ελέγξεις, κάν' το».

- Ειρήνη Διαλυνάκη: «Εγώ θα έλεγα το ότι, να βγουν τα νέα παιδιά λίγο από τα στενά όρια που θέτει και η κοινωνία και πολλές φορές θέτουν και οι οικογένειές μας και οι καθηγητές μας χωρίς να το καταλαβαίνουν. Γιατί κάνοντας κάτι διαφορετικό, μπορεί εν τέλει να κάνεις κάτι πολύ σπουδαίο».

- Βαλεντίνα-Θεοδώρα (Βαλεντόρα) Ντεντιάεβα: «Θα έλεγα στους μεγαλύτερους, να μας εμπιστεύονται, να μη μας κόβουν τα φτερά. Και για τις νέες γενιές θα έλεγα να μην σταματήσουν ποτέ να τολμούν, να βγουν από τα στενά όρια της σχολής και να μην αμφισβητούν ποτέ την αξία τους».

«Γιατί στο τέλος της ημέρας είτε πήγαινε ένα άτομο, είτε και τα δέκα, ήμασταν ομάδα και αυτό θέλαμε να φανεί»

Οι άνθρωποι πίσω από την επιτυχία

Στην ομάδα συμμετείχαν δέκα φοιτητές του Πανεπιστημίου Πατρών:

- Αλεξοπούλου Αγγελική, Τμήμα Βιολογίας
- Δανελάτου Αρετή, Τμήμα Ιατρικής
- Διαλυνάκη Ειρήνη, Τμήμα Βιολογίας
- Δίπλα Ζωή Ανδριάννα, Τμήμα Βιολογίας
- Μπαλάσης Ιωάννης, Τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής
- Ντεντιάεβα Βαλεντίνα Θεοδώρα, Τμήμα Βιολογίας
- Παναγιωτόπουλος Γεώργιος, Τμήμα Βιολογίας
- Ρέππα Λυδία, Τμήμα Βιολογίας
- Ροντογιάννη Ελένη, Τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής
- Τετράδη Σμαραγδή, Τμήμα Βιολογίας

Επιστημονική Καθοδήγηση - Principal Investigators:

- Μουρτάς Σπυρίδων, επίκουρος καθηγητής, Τμήμα Χημείας, Πανεπιστήμιο Πατρών
- Πιπερίγκου Ζωή, επίκουρη καθηγήτρια Βιοχημείας, Τμήμα Χημείας, Πανεπιστήμιο Πατρών

Instructors:

- Δεναξά Μυρτώ, επίκουρη καθηγήτρια Φυσιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Πατρών
- Δρόσος Ιωάννης, επίκουρος καθηγητής Μοριακής Γενετικής, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Πατρών
- Κοτίνη Ανδριάννα, Senior Post-Doc
- Τραχανά Βαρβάρα, αναπληρώτρια καθηγήτρια Κυτταρικής Βιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
- Χαρτουμπέκης Διονύσιος, επίκουρος καθηγητής Ενδοκρινολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Πατρών

Advisors:

- Βαρβέρης Νικόλας Κ., συνπρόεδρος και μέντορας του Παγκόσμιου Διαγωνισμού GSEA
- Κουρή Μαρία, Τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής
- Λέσι Ματίλντα, Τμήμα Βιολογίας
- Ντούκα Μαρία, Τμήμα Βιολογίας
- Ράπτη Αφροδίτη, Τμήμα Βιολογίας
- Χατζόπουλος Άλκης, Τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής

Κι όμως, πίσω από τον ευρέως χρησιμοποιούμενο αντιρατσιστικό λόγο κρύβεται βαθύς ρατσιστικός λόγος. Το πέπλο από δεκάδες αντιρατσιστικές λέξεις, προτάσεις και κείμενα τράβηξε μία επιστημονική ομάδα με επικεφαλής τον καθηγητή Ανάλυσης Λόγου και Κοινωνιογλωσσολογίας του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών, Αργύρη Αρχάκη.

Η ερευνητική ομάδα εργάστηκε στο πλαίσιο του προγράμματος TRACE (Tracing Racism in Anti-racist discourses - Ανιχνεύοντας τον ρατσισμό στον αντιρατσιστικό λόγο) του Πανεπιστημίου Πατρών. Ο καρπός της πρωτοποριακής αυτής έρευνας περιλαμβάνεται σε δύο τόμους, οι οποίοι κυκλοφόρησαν το 2025. Τα μέλη της ομάδας εργάστηκαν ως σκαπανείς, ανιχνεύοντας τον ρατσισμό στον αντιρατσιστικό λόγο, κατεδαφίζοντας το ανθρωπιστικό τους κάλυμμα το οποίο εξασφαλίζει την κοινωνική αποδοχή. Επί της ουσίας η ομάδα TRACE ανέδειξε τη νέα μορφή ρατσισμού, τον ρευστό ρατσισμό.

Συναντήσαμε τον κ. Αρχάκη ένα βροχερό απόγευμα στον χώρο του Εργαστηρίου Γλωσσολογίας, ανάμεσα σε εκατοντάδες τίτλους βιβλίων.

«Η ιδέα της κοινωνιογλωσσολογικής διερεύνησης του ρευστού ρατσισμού γεννήθηκε μέσα από τη ζεστασιά και την αλληλεγγύη μιας μεγάλης παρέας ανθρώπων (15 συνεργάτες/ιδες από πολλά διαφορετικά πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού) με συγκλίνοντα ερευνητικά και πολιτικά ενδιαφέροντα ως προς την κριτική ανάλυση κειμένων. Η ιδέα αυτή διαμορφώθηκε κατάλληλα σε ερευνητική πρόταση και υποβλήθηκε προς χρηματοδότηση στο Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛ.ΙΔ.Ε.Κ.).

Το πρόγραμμα TRACE είναι από τα ελάχιστα της Σχολής Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Πάτρας που απέσπασε σημαντική, για τα επίπεδα των κοινωνικών επιστημών, χρηματοδότηση» αναφέρει, κρατώντας στα χέρια του τους δύο τόμους που περιλαμβάνουν το έργο της ομάδας.

Όπως μας εξηγεί, «ο ρευστός ρατσισμός αποτελεί μια νέα, θα λέγαμε, σύγχρονη μορφή ρατσισμού. Κυκλοφορεί σε κείμενα που, φαινομενικά τουλάχιστον, υιοθετούν ανθρωπιστική και αντιρατσιστική στάση. Δεν έχει ακραία και “σκληρά” χαρακτηριστικά, καθώς δεν αναφέρεται ρητά

στην εξόντωση, τον αποκλεισμό και τον εξοβελισμό των διαφορετικών». Τα αποτελέσματα της πρωτοποριακής μελέτης οδήγησαν στην καταγραφή διαφόρων κατηγοριών ρατσισμού. Ο κ. Αρχάκης εξηγεί: «Εντοπίσαμε ποικίλες κατηγορίες ρατσισμού, οι οποίες ωστόσο δεν έχουν τον κραυγαλέο χαρακτήρα του ρητού ρατσισμού. Δηλαδή, δεν είδαμε περιπτώσεις όπου υποστηρίζεται ρητά ο εξοβελισμός, ο διωγμός των ξένων μέσα από έναν απαξιωτικό λόγο. Μπορώ να σας περιγράψω σε γενικές γραμμές τι βρήκαμε. Παραδείγματος χάριν, εκεί που υπάρχει η αποδοχή, η ανοχή, η ένταξη, ακόμα και ο λόγος συμπερίληψης, ταυτοχρόνως εκεί βλέπουμε κατηγορίες του τύπου αναπαράσταση των μεταναστών ως ευάλωτων, ως παθητικών, ως πρόθυμων να αποδεχθούν την πλειονοτική βοήθεια και εν τέλει -προσέξτε- ως πρόθυμων να αφομοιωθούν. Τι σημαίνει αυτό το πράγμα; Σημαίνει ότι εμείς δεν τους αποδεχόμαστε με τα χαρακτηριστικά τους. Προϋπόθεση για να γίνουν αποδεκτοί είναι να αποβάλουν τις ιδιαιτερότητές τους, γλωσσικές, πολιτισμικές, θρησκευτικές και άλλες, να εξομοιωθούν με τα δικά μας ταυτοτικά χαρακτηριστικά και υπό αυτόν τον όρο μπορούμε να τους δεχτούμε. Αυτό όμως είναι ένα χαρακτηριστικό ρατσισμού. Δηλαδή, δεν σε δέχομαι όπως είσαι. Σε εξωθώ να αποβάλεις αυτά που σε χαρακτηρίζουν και με αυτόν τον όρο σε αποδέχομαι».

Από την έρευνα έχει διαμορφωθεί μία εργαλειοθήκη, η οποία όπως εξηγεί ο κ. Αρχάκης «μπορεί να αξιοποιηθεί από δημοσιογράφους, δημοσιολόγους, ανθρώπους που δουλεύουν σε οργανισμούς υποστηρικτικούς των μεταναστών και λοιπά, προκειμένου να βρίσκονται σε μια διαρκή κριτική εγρήγορση. Δεν προτείνουμε λύσεις. Δεν λέμε “μην το λες έτσι, πες το αλλιώς”, αλλά ουσιαστικά έχουμε μια συγκεκριμένη γκάμα ερωτημάτων αναστοχαστικών, ώστε κάποιος που έχει συντάξει ένα κείμενο με βάση αυτόν τον οδηγό, με βάση τα ερωτήματα, μπορεί να ξανασκεφτεί, να ελέγξει, να διατρέξει το κείμενό του και να αναρωτηθεί: “θα μπορούσα να το είχα φτιάξει αλλιώς, ώστε να μην παραμερίζω, να μην υποτιμώ, να μην απαξιώνω τις ιδιαιτερότητες;”».

Η συμβολή της ομάδας TRACE δεν βρίσκεται μόνο στην καταγραφή ενός φαινομένου, αλλά στην καλλιέργεια μιας νέας μορφής γλωσσικής εγρήγορσης. Και αυτή η επίγνωση μοιάζει να είναι ένα από τα ζητούμενα στην εποχή μας.

«Ο ρευστός ρατσισμός κυκλοφορεί σε κείμενα που, φαινομενικά τουλάχιστον, υιοθετούν ανθρωπιστική και αντιρατσιστική στάση»

«Ακόμα και ο
λόγος αποδοχής,
ο λόγος ένταξης
και συμπερίληψης
μπορεί να
περιλαμβάνει
ρατσιστικά
χαρακτηριστικά»

Αργύρης
Αρχάκης

Ομάδα TRACE

Του ΣΩΤΗΡΗ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Το Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών καταγράφει μια ιστορική πρωτοβουλία στον χώρο της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης με τη δημιουργία του πρώτου ξενόγλωσσου προπτυχιακού προγράμματος ελληνικού πανεπιστημίου που λειτουργεί εκτός Ελλάδας. Το πρόγραμμα έχει έδρα στο Πανεπιστήμιο Liaoning της Κίνας και απευθύνεται αποκλειστικά σε Κινέζους φοιτητές. Μέσα σε μόλις τρία χρόνια λειτουργίας, το πρόγραμμα έχει ήδη προσελκύσει 240 φοιτητές, ενώ αναμένονται επιπλέον 120 νέοι εισακτέοι, γεγονός που καταδεικνύει τη μεγάλη ανταπόκριση και τη στρατηγική σημασία του εγχειρήματος.

Η πρωτοβουλία αυτή δεν είναι τυχαία. Όπως εξηγεί ο καθηγητής και πρόεδρος του Τμήματος Αλέξανδρος Κατσαούνης, εντάσσεται σε μια δεκαετή στρατηγική που εστιάζει σε τρεις βασικούς πυλώνες: τη διασφάλιση σύγχρονου, ποιοτικού και πιστοποιημένου προγράμματος σπουδών, την ανάπτυξη ξενόγλωσσων προγραμμάτων με διεθνή προσανατολισμό, και την ενίσχυση της διεθνούς εξωστρέφειας μέσω συνεργασιών με πανεπιστήμια του εξωτερικού. Η ίδρυση του προγράμματος στην Κίνα αποτελεί την πρώτη εφαρμογή αυτής της στρατηγικής σε μεγάλη κλίμακα, συνδυάζοντας εκπαιδευτική και οικονομική διάσταση. Τα έσοδα που προκύπτουν αξιοποιούνται για τον εκσυγχρονισμό της υλικοτεχνικής υποδομής του Τμήματος και την αναβάθμιση των ελληνικών προγραμμάτων,

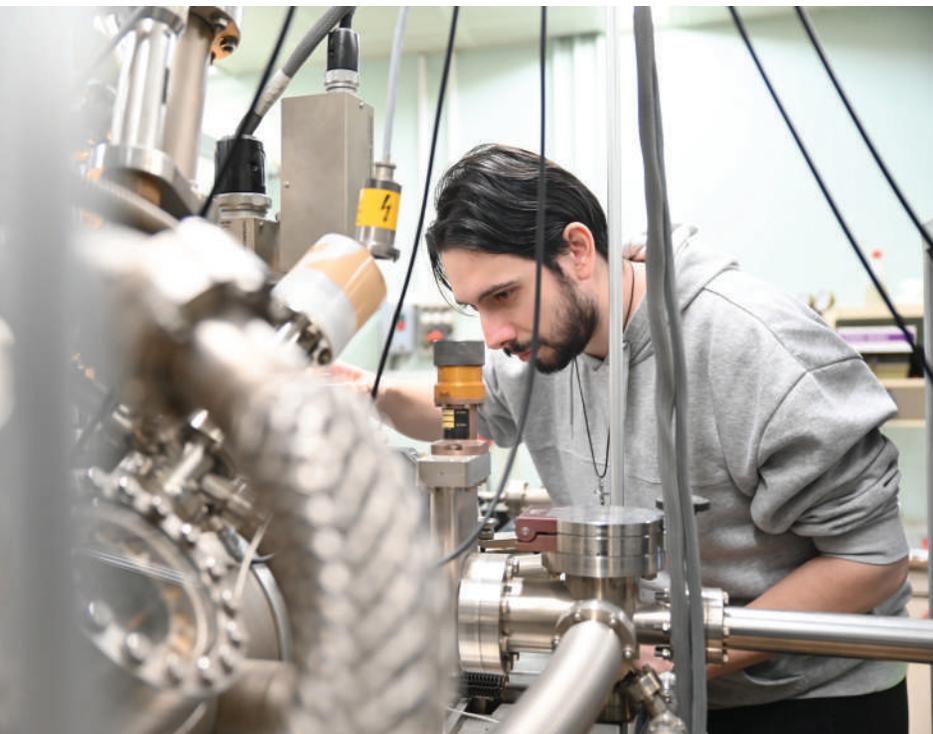
δημιουργώντας ένα αμοιβαία επωφελές μοντέλο.

Η υλοποίηση του προγράμματος απαιτούσε σημαντική προετοιμασία και υπερπήδηση γραφειοκρατικών εμποδίων, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κίνα. Ο καθηγητής Κατσαούνης επισημαίνει ότι η διαδικασία διήρκεσε πάνω από δύο χρόνια, περιλαμβάνοντας τη διαχείριση θεσμικών πλαισίων, όπως ο νόμος 4957/2022, και τη διαμόρφωση ενός προγράμματος που συνδυάζει τις απαιτήσεις της κινέζικης νομοθεσίας με τη φιλοσοφία ενός ευρωπαϊκού πανεπιστημίου. Το αποτέλεσμα είναι ένα σύγχρονο, τεχνολογικά εστιασμένο πρόγραμμα Χημικής Μηχανικής Τεχνολογίας, που απονέμει πτυχίο Bachelor μετά από τέσσερα χρόνια σπουδών και ανταποκρίνεται στα διεθνή ακαδημαϊκά πρότυπα.

Η παρουσία ενός ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου σε μια υπερδύναμη όπως η Κίνα έχει πολλαπλές διαστάσεις. Εκτός από τη διδασκαλία, σηματοδοτεί τη δυνατότητα ανάπτυξης κοινών εκπαιδευτικών και ερευνητικών προγραμμάτων και την προσέλκυση αριστούχων Κινέζων αποφοίτων σε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελλάδα. Η επιλογή του Τμήματος Χημικών Μηχανικών για αυτή την πρωτοβουλία δεν είναι τυχαία: πρόκειται για το μοναδικό ελληνικό τμήμα με πιστοποίηση προγράμματος σε διεθνές επίπεδο, υψηλή κατάταξη παγκοσμίως, ξενόγλωσσο διδακτορικό πρόγραμμα και ένα νέο επερχόμενο διακρατικό μεταπτυχιακό πρόγραμμα με το Ντέλαγουερ (ΗΠΑ), ένα από τα κορυφαία στον κόσμο στη Χημική Μηχανική.

Η φήμη αυτή καθιστά το Τμήμα ελκυστικό για συνεργασίες και νέες εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες.

Ο καθηγητής Κατσαούνης εξηγεί ότι η ανταπόκριση των Κινέζων φοιτητών είναι εντυπωσιακή, με υψηλό ανταγωνισμό και αυστηρά κριτήρια εισαγωγής. Οι φοιτητές που παρακολουθούν το πρόγραμμα σημειώνουν μέσο όρο επιδόσεων ανώτερο

«Το εγχείρημα αναδεικνύεται ως παράδειγμα ήπιας ισχύος, που ενισχύει την εξωστρέφεια της χώρας»

Τμήμα Χημικών Μηχανικών

Αλέξανδρος
Κατσαούνης,
πρόεδρος

από αντίστοιχα προγράμματα στη μητρική τους γλώσσα, γεγονός που επιβεβαιώνει την υψηλή ποιότητα και τον διεθνή χαρακτήρα του προγράμματος. Παράλληλα, το πρόγραμμα θέτει τις βάσεις για μελλοντική κινητικότητα, με Κινέζους φοιτητές να επισκέπτονται την Ελλάδα για σύντομα διαστήματα και συζητήσεις για Έλληνες φοιτητές που θα σπουδάσουν στην Κίνα μέσω ανταλλαγών.

Η πρωτοβουλία λειτουργεί και ως πρότυπο για άλλα τμήματα του Πανεπιστημίου Πατρών και για ελληνικά πανεπιστήμια γενικότερα. Ήδη από φέτος, δύο νέα προγράμματα του Πανεπιστημίου στην Κίνα, υπό την ευθύνη των Τμημάτων Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής και Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, λειτουργούν με επιτυχία. Το εγχείρημα αναδεικνύεται ως παράδειγμα ήπιας ισχύος, ενισχύοντας την εξωστρέφεια της χώρας, την ελκυστικότητα των ελληνικών πανεπιστημίων και τη διεθνή παρουσία της ελληνικής εκπαίδευσης.

Στα επόμενα βήματα, το Τμήμα επικεντρώνεται στη διατήρηση της ποιότητας, στη λειτουργία του διακρατικού μεταπτυχιακού προγράμματος με το Ντέλαγουερ, και στη συνεχή αναβάθμιση των ελληνικών προγραμμάτων. Το πρόγραμμα αποτελεί πλέον έναν πόλο έλξης για φοιτητές και ερευνητές, αυξάνοντας τις μετεγγραφές προς το Τμήμα και ενισχύοντας τη φήμη του σε διεθνές επίπεδο.

Η εμπειρία του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών αναδεικνύει πως η συνδυαστική στρατηγική εκπαίδευσης, διεθνούς συνεργασίας και τεχνολογικής καινοτομίας μπορεί να δημιουργήσει ένα πρότυπο διεθνούς εμπέλειας, από το οποίο επωφελούνται τόσο η Ελλάδα όσο και οι συνεργαζόμενες χώρες. Το εγχείρημα αυτό όχι μόνο φέρνει ευρωπαϊκή εκπαίδευση στην Κίνα, αλλά προσφέρει ταυτόχρονα την απαραίτητη υποδομή και πόρους για τη συνεχή βελτίωση της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης, διασφαλίζοντας ένα πραγματικά διεθνές και ανταγωνιστικό ακαδημαϊκό περιβάλλον.

«Είναι μια win-win κατάσταση, από την οποία μπορούμε να επωφεληθούμε και οι δύο: οι Κινέζοι φοιτητές αποκτούν πρόσβαση σε ευρωπαϊκό πρόγραμμα σπουδών, χωρίς να μεταναστεύσουν και εμείς αποκτούμε τους απαραίτητους πόρους για να εκσυγχρονίσουμε την υλικοτεχνική μας υποδομή και τα προγράμματα σπουδών μας»

62 Χρόνια γνώσης και δημιουργίας

7 Σχολές
31 Τμήματα

52 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

3 Διακριτικά (ΔΙΑΚ), 7 Διαδρομητικά (ΔΙΑΔ), 12 Διατηρητικά (ΔΠΜΣ), 30 Μονομηματικά (ΠΜΣ)

Προώθηση της Έρευνας & της Διδασκαλίας στους Νευραλγικούς Τομείς της Επιστήμης, Υψηλό επίπεδο σπουδών, Στόχευση σε γνωστικά ανακείμενα αιχμής, Χρήση προηγμένων διδακτικών μεθόδων & τεχνολογιών πληροφορικής & επικοινωνιών, Σύνδεση μαθησιακών στόχων με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας, Ενίσχυση της εξωστρέφειας του Πανεπιστημίου Πατρών

<https://www.upatras.gr/education/graduate-studies/upatras-msc-programs/>
<https://www.upatras.gr/education/graduate-studies/joint-msc-programs/>

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Φυσιοθεραπείας ΠΜΣ Θεραπευτική Άσκηση*
Λογοθεραπείας ΔΠΜΣ Επιστήμες Αποκατάστασης*

ΣΧΟΛΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων ΠΜΣ Διοίκηση Επιχειρήσεων Τροφίμων MBA*

ΣΧΟΛΗ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Βιολογίας ΠΜΣ Εφαρμοσμένη Οικολογία και Διαχείριση Περιβάλλοντος
ΠΜΣ Βιολογική Τεχνολογία Έρευνα και Εφαρμογές
ΔΠΜΣ Περιβαλλοντικές Επιστήμες
Γεωλογίας ΔΠΜΣ Οικονομολογία - Εξερεύνηση, Αποτύπωση και Διαχείριση Θαλάσσιου Περιβάλλοντος
ΠΜΣ Εφαρμοσμένες Γεωεπιστήμες
Επιστήμης των Υλικών ΠΜΣ Επιστήμη των Υλικών
Μαθηματικών ΠΜΣ Θεωρητικά και Εφαρμοσμένα Μαθηματικά (Θ.Ε.Μ.Α.)
ΠΜΣ Υπολογιστική και Στατιστική Ανάλυση στην Επιστήμη των Δεδομένων
Φυσικής ΠΜΣ Εφαρμογές της Φυσικής στην Ατμόσφαιρα και στην Ηλεκτρονική
ΠΜΣ Προχωρημένες σπουδές στη Φυσική
ΔΙΑ Εφαρμοσμένη Βιοχημεία: Κλινική Χημεία, Βιοτεχνολογία, Αξιολόγηση Φαρμακευτικών Προϊόντων*
Χημείας ΔΠΜΣ Ιατρική Χημεία και Χημική Βιολογία
ΠΜΣ στη Χημεία

ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Διοίκησης Επιχειρήσεων ΠΜΣ Διοίκησης Επιχειρήσεων: Λογιστική στο Σύγχρονο Περιβάλλον Διοίκησης*
ΠΜΣ Διοίκηση Επιχειρήσεων - Master in Business Administration (M.B.A.)
Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας ΠΜΣ Διοίκηση Εκπαίδευσης*
ΠΜΣ Ψηφιακή Καινοτομία και Διοίκηση*
ΠΜΣ Ψηφιακός Μετασχηματισμός Φορολογικών και Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών*
Οικονομικών Επιστημών ΠΜΣ Εφαρμοσμένη Οικονομική και Ανάλυση Δεδομένων*
ΠΜΣ Καινοτόμος και Αειφόρος Επιχειρηματικότητα*
Διοίκησης Τουρισμού ΠΜΣ Διοίκησης Τουρισμού: Διοίκηση Τουριστικών Προορισμών και Επιχειρήσεων*

ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ηλεκτρολόγων Μηκονικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών ΔΠΜΣ Αλληλεπίδραση Ανθρώπου-Υπολογιστή
ΔΙΑΚ Erasmus Mundus: Master in Biomedical Engineering (EMMBIOME)*
Μηκονικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής ΔΠΜΣ Συστήματα Επεξεργασίας Πληροφορίας και Ηχηρική Νοημοσύνη
ΔΠΜΣ Υπολογιστική Δεδομένων και Αποφάσεων
Μηκονολόγων και Αεροναυπηγών Μηκονικών ΔΙΑΔ Προηγμένες Τεχνολογίες στην Αεροναυπηγική*
Πολιτικών Μηκονικών ΠΜΣ Σχεδιασμός Ανθεκτικών Βιώσιμων και Ευκρινών Υποδομών
Χημικών Μηκονικών ΔΠΜΣ Επιστήμη και Τεχνολογία Πολυμερών και Σύνθετων Υλικών

ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Επιστημών της Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Εργασίας ΔΠΜΣ Αγωγή Υγείας*
ΔΙΑΔ Πολιτική Ανώτατης Εκπαίδευσης: Θεωρία και Πράξη*
ΠΜΣ Ψυχική Υγεία Παιδιών και Εφήβων, Εξαρτήσεις και Νέες Τεχνολογίες*
ΔΠΜΣ Επαγγελματική Συμβουλευτική και Δια Βίου Εκπαίδευση*
Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία ΠΜΣ Επιστήμες της Εκπαίδευσης
ΔΙΑΔ Ηλεκτρονική Μόδερνη - Ψηφιακές Τεχνολογίες στην Εκπαίδευση*
Θεατρικών Σπουδών ΠΜΣ Το Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο και η Πρόσληψή του
ΠΜΣ Ειδικές Προσεγγίσεις στις Παραστατικές Τέχνες και τον Κινηματογράφο (Ιστορία, Θεωρία, Πολιτικές της Ταυτότητας)
Φιλολογίας ΠΜΣ Σπουδές στην Κλασική, Βυζαντινή και Νεοελληνική Γραμματεία
ΔΙΑΚ MA in Greek and Chinese Civilizations. A Comparative Approach*
Φιλοσοφίας ΔΙΑΔ Φιλοσοφία και Κοινωνιολογία των Τεχνών και του Πολιτισμού*
ΠΜΣ Φιλοσοφία

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Ιατρικής ΠΜΣ Βιοατρικές Επιστήμες
ΠΜΣ Δημόσια Υγεία*
ΔΠΜΣ Εξοπλισμένη Ιατρική*
ΔΠΜΣ Ιατρική Φυσική - Ακτινοφυσική
ΔΙΑΔ Παθήσεις Ρινός, Βάσης Κρανίου και Προσωπικής Χώρας*
ΔΙΑΔ Τμήματος Ιατρικής Πανεπιστημίου Πατρών και Τμήματος Βιοϊατρικών Επιστημών Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής «Cell and Gene Therapies: from bench to bedside and Good Manufacturing Practices»*
Φαρμακευτικής ΠΜΣ Ανακάλυψη και Ανάπτυξη Φαρμάκων
ΠΜΣ Κοσμητολογία - Παρασκευή και Αξιολόγηση Καλλυντικών Προϊόντων*
ΔΙΑΚ Erasmus Mundus: Νανοφάρμακα για την Χορήγηση Φαρμάκων*

* ΠΜΣ με τέλη φοίτησης

Πνεύμα δημιουργικό και καινοτόμο, καθηγήτρια Αγγλικής Γλώσσας, συγγραφέας παιδικών βιβλίων, σεναριογράφος και πιστοποιημένη εκπαιδευτρια ενηλίκων, η Χαρά Κουρλέση, αχαϊκής καταγωγής, κατέκτησε δύο σημαντικές διακρίσεις το 2025: το πρώτο βραβείο σεναρίου μικρού μήκους στο 19ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λονδίνου για το σενάριό της «Wings of Vigilance» και το Ασημένιο Βραβείο στην κατηγορία «Αριστεία στη Διδασκαλία των Ξένων Γλωσσών» στα ELT EXCELLENCE AWARDS 2025 για το πρόγραμμα διασκευής παιδικού βιβλίου σε σενάριο μικρού μήκους.

Αφετηρία της πορείας της στη συγγραφή και τη σεναριογραφία ήταν οι προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές της στην Αγγλική Φιλολογία. «Ήρθα σε επαφή με έργα των Ντίκενς, Χόθορν, Πόε και όλα αυτά σε μετασχηματίζουν ως άνθρωπο» αναφέρει, τονίζοντας ότι «το όνειρο κάθε δημιουργού είναι να φτάσει το έργο του στον κόσμο. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό να δίνονται και επιχορηγήσεις από το κράτος και δυνατότητες στους νέους δημιουργούς να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους. Δεν γράφουμε για τον εαυτό μας».

Στη δημιουργική της διαδρομή έως τώρα έχει διακριθεί εντός και εκτός ελληνικών συνόρων. «Είναι πολύ μοναχική αυτή η εργασία και η διάκριση είναι μια επιβεβαίωση ότι η δουλειά σου μπορεί να προχωρήσει στην παραγωγή» σημειώνει.

Της σεναριογράφου προηγήθηκε η συγγραφέας παιδικών βιβλίων. Έχει γράψει τρία έως τώρα. «Θεωρώ ότι έχω μια αξιόλογη πυξίδα αξιών και προτύπων, την οποία θα ήθελα να μεταλαμπαδεύσω στα παιδιά και εφόσον είμαι και εκπαιδευτικός, είμαι κοντά τους και μπορώ να αφουγκραστώ τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες τους. Οπότε έχω το υλικό, ώστε να το διοχετεύσω σε ένα βιβλίο».

Διδάσκοντας Αγγλικά σε δύο δημοτικά σχολεία στο Λουτράκι, εξηγεί ότι στη διδασκαλία την ώθησε «η αλληλεπίδραση και η επαφή με τα παιδιά». Όπως λέει, «αγαπάω πάρα πολύ τα παιδιά και εκείνα μου ανταποδίδουν στο πολλαπλάσιο αυτή την αγάπη».

Από αυτή την αλληλεπίδραση γεννήθηκε και το καινοτόμο πρόγραμμα διασκευής παιδικού βιβλίου σε αγγλό-

φωνο σενάριο μικρού μήκους, που βραβεύτηκε στα ELT Excellence Awards. «Ήταν μια προσπάθεια να μεταλαμπαδεύσω τις γνώσεις μου στα παιδιά. Το μοίρασμα είναι πηγή της ευτυχίας» διευκρινίζει. Το πρόγραμμα ξεκίνησε στη Β'θμια Εκπαίδευση και την επόμενη χρονιά, η Χαρά Κουρλέση το προσαρμόσε στις ανάγκες του Δημοτικού, ως διδάσκουσα εκεί, συνεχίζοντάς το με τη διασκευή του πρώτου της βιβλίου «Ο Αφεντούλης και το δώρο της φιλίας» σε αγγλόφωνο σενάριο μικρού μήκους, μέσα από ομαδοσυνεργατική διαδικασία. «Θέλω τα παιδιά να δουλεύουν σε ομάδες και να διαλέγουν οι ίδιοι τους συνεργάτες τους, ώστε να νιώθουν πιο άνετα και πιο ασφαλή. Γιατί έτσι μαθαίνεις καλύτερα».

Στην Έκτη Δημοτικού υλοποιεί το κατεχοχόν πρόγραμμα σεναρίου με την επίσημη στήριξη της Πρεσβείας της Σουηδίας στην Αθήνα, διασκευάζοντας έργα παιδικής σουηδικής λογοτεχνίας σε αγγλόφωνο σενάριο μικρού μήκους.

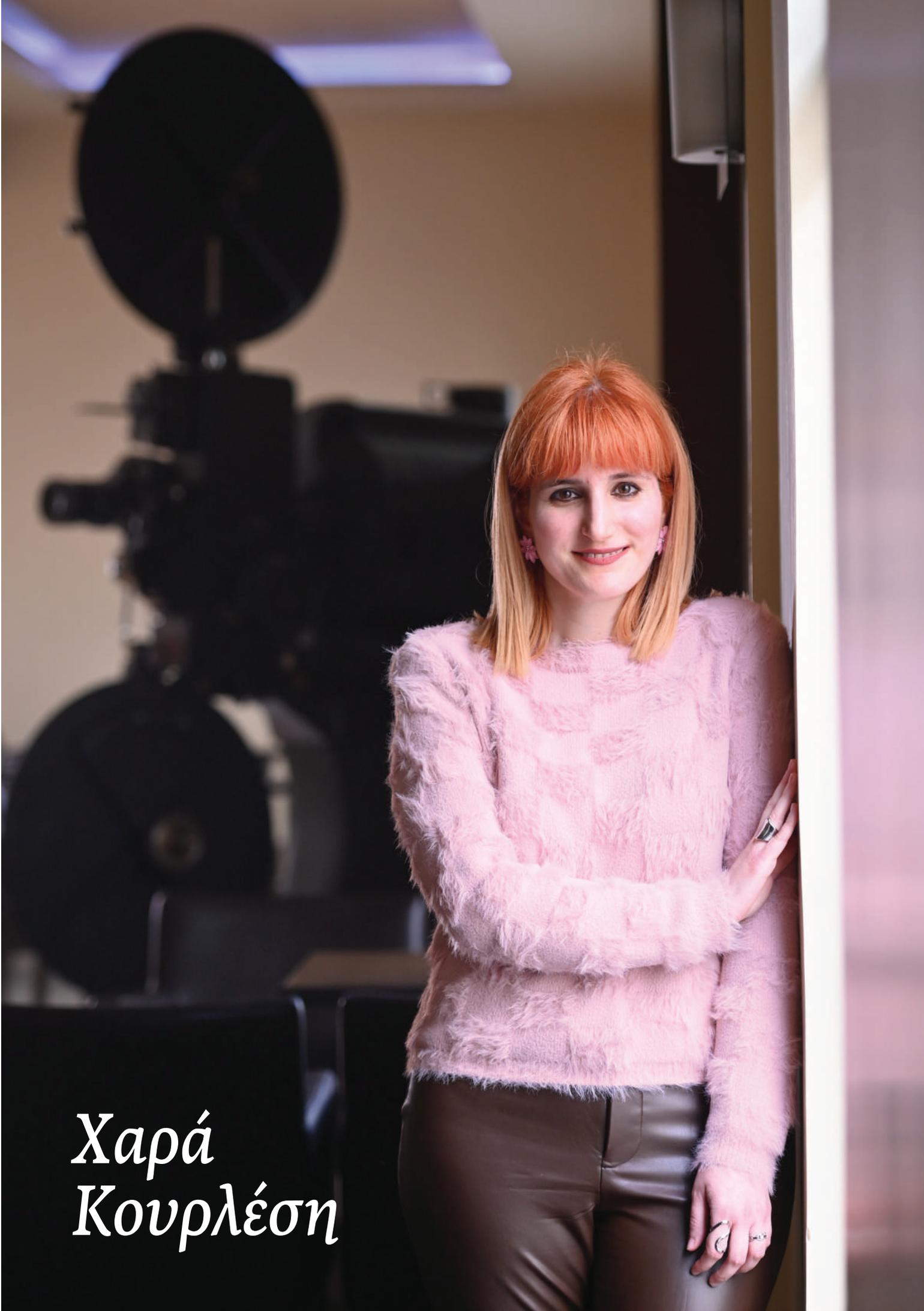
«Το να γίνεται μια εκπαιδευτική καινοτομία στο δημόσιο σχολείο στις μέρες μας είναι πάρα πολύ σπουδαίο εγχείρημα. Πέρα από τα γλωσσικά οφέλη, η σεναριογραφία βοηθά στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη και στη συναισθηματική νοημοσύνη των παιδιών» τονίζει.

Σημαντική είναι και η δράση της στην εκπαίδευση ενηλίκων, με περισσότερες από 600 ώρες διδασκαλίας σε δομές Διά Βίου Μάθησης δήμων, δημόσια ΙΕΚ και Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας. Έχει μάλιστα δημιουργήσει ένα εργαστήριο δημιουργικής γραφής για τους εκπαιδευόμενους, που είναι άνθρωποι του μόχθου και του μεροκάματου. «Βλέπω στα μάτια τους τη δίψα να εκφραστούν. Έτσι, τους αυξάνεις την αυτοπεποίθηση, τους δίνεις να καταλάβουν ότι αυτό που έχεις μέσα σου είναι που έχει αξία και σε κινητοποιεί».

Αν μια λέξη περιγράφει το 2025 για τη Χαρά Κουρλέση, αυτή είναι η «πρόκληση». «Οι προκλήσεις μάς κάνουν πιο δυνατούς, αναδεικνύουν το μεγαλείο μας, την προσωπικότητά μας, τα ελαττώματά μας, τις αδυναμίες μας... Όπως λέω και στους μαθητές μου, κάθε ιστορία που γράφουμε πρέπει να έχει προκλήσεις, συγκρούσεις και εμπόδια, γιατί έτσι προχωράει η ζωή, μέσα από προκλήσεις, από εμπόδια και από δυσκολίες. Αν ήταν φλατ, δεν θα είχε νόημα να τη ζήσουμε».

«Το να γίνεται μια εκπαιδευτική καινοτομία στο δημόσιο σχολείο στις μέρες μας είναι πάρα πολύ σπουδαίο εγχείρημα. Πέρα από τα γλωσσικά οφέλη, η σεναριογραφία βοηθά στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη και στη συναισθηματική νοημοσύνη των παιδιών»

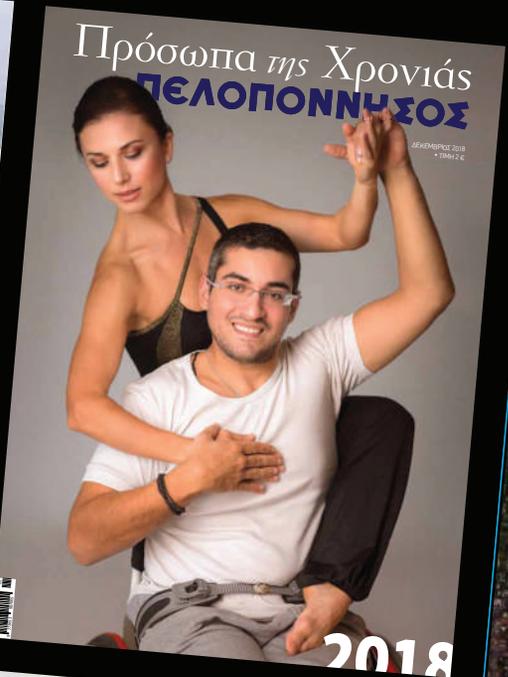
*Χαρά
Κουρλέση*

Η κληρονομιά των «Προσώπων της Χρονιάς»

Από την πρώτη έκδοση μέχρι σήμερα, σε αυτά τα 12 χρόνια πορείας, ο θεσμός «Πρόσωπα της Χρονιάς» έχει παρουσιάσει σχεδόν 600 προσωπικότητες μέσα από τις σελίδες των περιοδικών και τις ψηφιακές του πλατφόρμες. Από αυτές, περισσότερες από 200 έχουν τιμηθεί με επίσημη βράβευση, αφήνοντας ανεξίτηλο αποτύπωμα στην κοινωνία μας. Κάθε εξώφυλλο, κάθε φωτογραφία αφηγείται μία ιστορία επιτυχίας. Οι εκδόσεις δεν είναι απλώς τεύχη ή σελίδες. Είναι αποτυπώματα ανθρώπων. Από επιστήμονες, αθλητές και καλλιτέχνες μέχρι ανθρώπους της κοινωνίας και της προσφοράς, το ψηφιακό και έντυπο αρχείο μας χαρτογραφεί τη δυναμική της κοινωνίας μας μέσα από τους ανθρώπους της. Αυτή είναι η κληρονομιά των «Προσώπων της Χρονιάς» και συνεχίζει να γράφεται.

ΟΜΙΛΟΣ AFFIDEA

ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ | ΑΝΑΛΥΣΗ | ΔΙΑΓΝΩΣΗ

Ο Όμιλος Affidea αποτελεί σήμερα τον κορυφαίο ιδιωτικό φορέα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στην Ευρώπη με δραστηριότητα σε 15 χώρες.

Τα διαγνωστικά κέντρα Affidea λειτουργούν στην Ελλάδα από το 2005, μέσω ενός πανελλαδικού δικτύου, και είναι συμβεβλημένα με τον ΕΟΠΥΥ, όλα τα δημόσια ταμεία και τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Ο ιατροτεχνολογικός εξοπλισμός της Affidea είναι ο νεότερος στην Ευρώπη, καθώς διαθέτει τα πιο εξελιγμένα συστήματα μαγνητικής και αξονικής τομογραφίας, ψηφιακής μαστογραφίας 3D και υπερηχοτομογραφίας, με τεχνολογία επικεντρωμένη στους εξεταζόμενους.

Όλα τα κέντρα είναι πιστοποιημένα κατά το διεθνές πρότυπο ISO 9001 και τα βιοπαθολογικά εργαστήρια διαπιστευμένα από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) κατά το ISO 15189.

Τα διαγνωστικά κέντρα Affidea έχουν βραβευθεί και περιλαμβάνονται στη λίστα "EuroSafe Wall of Stars" ως τα καλύτερα και ασφαλέστερα της Ευρώπης από πλευράς ακτινοπροστασίας, καθώς εφαρμόζουν κατ' αποκλειστικότητα το πρόγραμμα διαχείρισης της δόσης ακτινοβολίας Dose Excellence κατά τη διενέργεια της αξονικής τομογραφίας.

Ο Όμιλος Affidea αναπτύσσεται δυναμικά επενδύοντας στην ανάπτυξη νέων κέντρων και επεκτείνοντας το χαρτοφυλάκιο των υπηρεσιών του. Με τα δερματολογικά ιατρεία City Med στο δίκτυό του κάνει πράξη τη δέσμευσή του για φροντίδα υψηλών προδιαγραφών, συνεισφέροντας ουσιαστικά στην προαγωγή της υγείας.

Στόχος είναι η μετάβαση στο μοντέλο του «έξυπνου ιατρικού κέντρου» με ψηφιακές διαδικασίες, που θέτουν τον άνθρωπο στο επίκεντρο και περιορίζουν το αποτύπωμα στο περιβάλλον.

